

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

JIŘÍ RÝVA
NOVÝ ŠÉF ŽIŽKOVA

ŘÍJEN 2015 | ZDARMA

EXTRA NEHODA, KTERÁ
SPOJILA FOTBAL

LEGENDA FRANTIŠEK
VESELÝ II.

MLÁDEŽ NEBERTE NÁM
NAŠI HRU

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my

 Pražská teplotárenská
Bezpečné teplo vašeho domova

str. 2-6

ROZHOVOR

JIRÍ RÝVA: NOVÝ ŠEF ŽIŽKOVA

str. 14-15

LEGENDA

FRANTIŠEK VESELÝ II.

str. 18-19

MLÁDEŽ

NEBERTE NÁM NAŠI HRU V NOVÉM

NEJ...

NEJSTARŠÍ AMATÉRSKÝ KLUB

str. 8-9

EXTRA

NEHODA, KTERÁ SPOJILA FOTBAL

str. 10-11

STŘÍDÁNÍ

PAVEL NOVOTNÝ Z MOTORLETU

str. 12

MLÁDEŽ

TALENT TOMÁŠ CRANFORD

str. 16-17

TRÉNINK

PRŮPRAVNÉ HRY

str. 20-21

HISTORIE

PREMIÉRY V EVROPSKÝCH POHÁRECH

str. 22-23

KLUB

TJ AFK SLIVENEC

str. 24-25

CIVIL

PŘEDSEDA Z DOLNÍCH MĚCHOLUP

str. 26-27

FOTO MĚSÍCE

+ WEB PFS

str. 28

EDITORIAL

Milí fotbalisté,

nedělám to příliš často, abych upozorňoval na konkrétní materiály uvnitř čísla, ale dnes udělám výjimku. A vlastně hned dvě. Ta první se nabízí, protože to, co pro Martina Jandu, který tragicky přišel o manželku a zůstal sám s malou dcerou, podnikají jeho kamarádi, je neskutečně dojemné.

Aby se mu v tíživé situaci na vynucené rodičovské dovolené dýchalo lépe, shánějí finanční prostředky, kde se dá. Ohlas je na českou společnost až překvapivě kladný. Aktivně se zapojily Martinovy bývalé kluby ze středních Čech a z našeho revíru také Přední Kopanina. Život milované ženy mu to sice nevrátí, určitě se ale lépe postaví na vlastní nohy a výchovu dceru zvládne.

Druhé avízo se týká pozměněného formátu projektu Neberte nám naši hru, jehož první díl se uskutečnil ve Štěrboholích a měl skvělý ohlas. Více najdete uvnitř časopisu...

Ať se vydaří závěr podzimu!

Lukáš Vrkoč
editor

VYCHÁZÍ ZA PODPORY:

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS:

DNES **iDNES.cz**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VI. – ŘÍJEN | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | REDAKCE – EDITOR: Lukáš Vrkoč
| SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jířík st. a Pavel Slaviček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5500 ks. | ISSN 1805-2541
| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jířík ml.

A middle-aged man with short, light-colored hair and blue eyes stands in a room filled with trophies. He is wearing a red and dark blue checkered button-down shirt. The background shows wooden shelves with several large, ornate trophies, including a prominent one on the right with a plaque that reads "Jiří Rýva".

ROZHOVOR

ŽIŽKOV? JEŠTĚ NEMÁME VYHRÁNO!

V LÉTĚ SE PUSTIL DO DOBRODRUŽSTVÍ, KDYŽ KOUPIL ZADLUŽENOU VIKTORII ŽIŽKOV, KTEROU SE TEĎ SNAŽÍ OČISTIT. JIŘÍ RÝVA VYPRÁVÍ, CO HO VEDLO K NEJISTÉ INVESTICI

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., PAVEL JIŘÍK ML.

Je jasné, komu Jiří Rýva šéfuje...

V kanceláři na stadionu Viktorie Žižkov má stůl zalázaný papíry. Většina z nich se týká žižkovských restů z minulosti. Řešit je, to platí v posledních týdnech a měsících za hlavní náplň JIŘÍHO RÝVY – muže, který fakticky zachránil slavný klub před krachem a zajistil, že pokračuje aspoň ve třetí lize. V létě koupil zadlužený Žižkov za korunu od podnikatele Ludka Vinše. „Omluvte mě, ještě musím sekretáře vytisknout výpis z účtu, co všechno jsme už poplatili,“ odkládá o pár minut začátek domluveného rozhovoru. Nad hlavou mu visí fotky z klubové historie, v nichž si Žižkov zahrál i evropské poháry. Tak daleko ještě Rýva nemíří, ale Žižkov by za pár let rád viděl opět v lize. „Ale základ je klub očistit a začít od nuly,“ opakuje několikrát.

■ **O kolik let jste během posledního léta, kdy se řešila záchrana Žižkova, zestárnul?**

Poslední tři měsíce byly extrémně hektické, člověku připadá, že je to strašně dlouhý čas, ne tři měsíce, ale

dané do pořádku. Což si myslím, že bude trvat do konce roku, spíš do začátku toho příštího.

■ **Užil jste si v tomhle kalupu kolem Žižkova vůbec svoje nedávné padesátiny?**

„Netituloval bych se jako záchránce, tak to není. Prostě jsem si řekl, že takový klub nesmí být vymazaný z mapy.“

tři roky. Během krátké doby se musely vyřešit věci, které se tady nashromáždily během iks let, jinak by přišlo všechno vniveč, 112 let historie jednoho z nejstarších klubů v Evropě by vyletělo komínem.

■ **Jste z toho všeho, co se dělo a děje kolem Žižkova, unavený?**

(hořký úsměv) Víte, vstáváte brzo ráno, chodíte pozdě spát, pořád na to myslíte, všechno se vám honí hlavou. Co jak udělat, jak to vyřešit, do toho i jiné problémy. Člověk může být unavený, ale v takovém případě by na to doplatil klub.

■ **Takže si nemůžete dovolit být unavený?**

Ne, v téhle chvíli si to skutečně nemůžu dovolit, než to bude všechno

Abych pravdu řekl, padesátiny proběhly trochu kolem mě, na nějakou velkou oslavu nebyl čas. Tedy na tu, kterou bych chtěl: s kamarády z fotbalu. Zatím byla jen taková rodinná akce, pocházím z Dolních Kralovic na Želivce, přišlo pár kamarádů. Aspoň na den člověk všechno vypustil, i když ne úplně. V ten den jsme hráli v Písku, nepustili jsme domácí pořádně za půlku, byli u nás na polovině tak osmkrát za zápas, ale prohráli jsme na penalty. To pak jedete zpátky naštvaný. Ale nějakou oslavu jsme zvládli. Chtěl bych ale ještě jednu, větší. Zatím to do sebe ale termínově nezapadá, trápíme se s tím.

■ **Takže oslavu o rok odložíte?**

Taky řešení, ale musel by mi rok odmaznout ten nahoře. (usmívá se)

■ **Dostal jste nějaký zajímavý dárek?**

Mám syna na Novém Zélandu, dceru v Austrálii, ti mě překvapili, když mi objednali sklípek na Moravě. Oni pořád něco vymýšlejí. Máte radost, když vám přijdou lidi popřát, když si vzpomenu, to je pro mě víc než nějaké dary. Ale strašně moc jsem byl překvapený tím, že mi popřáli fanoušci Žižkova a upekli mi dort.

■ **Proč překvapený?**

Protože jsme nikdy neměli ideální vztahy, pořád se mnou nějakým způsobem bojovali. To tak bývá, že mají lidé jiné názory. I proto to pro mě bylo milé překvapení. Chtěl bych jim ještě jednou poděkovat, tohle potěší. Asi to značí, že člověk nedělá úplně zbytečnou věc.

■ **Asi vás berou jako záchránce Žižkova, ne?**

Netituloval bych se jako záchránce, tak to není, to se mi nelíbí. Nejsem zvyklý přelétávat z klubu do klubu. Byl jsem na Žižkově od roku 2006,

něco jsem tady prožil. Měl jsem sice krátkou pauzu, když přišel Ivan Horník, protože jsem říkal, že nemá cenu, abychom oba dělali stejnou práci. Když pak hrozil Žižkovu zánik, řekl jsem si, že takový klub nesmí být vymazaný z mapy. Pracoval jsem pro něj, snažil jsem se ho někam posunout, bylo mi ho líto. Proto jsem se rozhodl, že do toho zkusím jít.

■ **Rozhodování, jestli Žižkov převzít, bylo otázkou pár dní, že?**

Potkal jsem se s tehdejšími majiteli Žižkova panem Vinšem, který mi říkal, že musí dát Žižkov do insolvence, protože je předlužený. Já na to odpověděl: Dejte mi tři dny, zkusím se pobavit s určitými lidmi, kteří by mohli pomoci. Pak vám řeknu, jestli bych to od vás mohl vzít takhle, jak to stojí a leží. Věděl jsem, že narovnat všechny věci nebude jednoduchá věc, ale vletěl jsem do toho a řeším to.

■ **Takže to bylo spíš emotivní než rozumové rozhodnutí?**

Já tady ty věci znal, takže jsem věděl, co zvládnu a nezvládnu. Dělal jsem

V kanceláři tráví mnoho hodin denně!

O fungování na tradičním stadionu vede Rýva nekonečná jednání se zástupci městské části.

na Žižkově hodně let. Důležité bylo všechno řešit hned, nešlo uhnout. Nemohl by sem přijít člověk z venku, který neví, jak to tady je, který by se musel se vším seznamovat. Pak by se ty věci těžko posunuly a chytly nějaký rozumný směr.

■ **Nebýt vás, tak už je dnes asi Žižkov v insolenci. Je to tak?**

Asi by to tak bylo, možná mohl přijít někdo jiný, ale v historii už bylo tolik kupců... Nikdo se nikdy nedohodl. Dnes chce každý pomoci, srovnat, koupit, ale když dojde tvrdé na tvrdé, tak se objeví požadavky: já chci ještě tohle a tohle. S tím jsem se setkal asi ve čtyřech případech. Věděl jsem o všech rizicích, která tady číhají. Bylo mi jasné, že když do toho nebouchnu, nemůže se Viktorka nikam posunout. Akorát si myslím, že měla dostat licenci pro druhou ligu.

■ **Opravdu?**

Důvody, proč ji nedostala, nebyly tak hrozné. Pokud hraje ligu Baník Ostrava, který je na tom daleko hůř, je to hodně špatné.

■ **Mluvíte o druhé lize, ale není pro vás přece jen lepší, že momentálně hrajete až třetí nejvyšší soutěž?**

Postupně se přesvědčuji, že je dobře, že jsme ve třetí lize. Očistí se to, mohli jsme se do všeho pustit. Ale pořád říkám, že nemáme vyhráno, pořád můžeme spadnout do insolvence, i když doufám, že se to už nestane. Dnes už vidím, že pád do třetí ligy byl správný, plno věcí se tady může řešit. Největší problém je, že nemáme oporu ve FAČR, pokud budou všechny kluby řešit svoje dluhy předběžným opatřením, tak nebude platit nikdo nikomu a bude to jeden velký bordel.

■ **Jak vypadá váš spor s Městskou částí Praha 3?**

Jednání se táhnou, oni si pořád říkají to svoje, že jim dlužíme.

■ **A ne?**

Samozřejmě, že jim Viktorka dluží peníze, ale když jsem se podíval do všech podkladů, má máslo na hlavě Viktorka i městská část. Když Vik-

torka ročně neinvestovala do stadionu, trávníku a energií přes tři miliony korun, tak tady má dnes město zbořeníště, na kterém by se možná daly dělat klusácké závody, protože žádná tráva by už tady nebyla. Nebo by jim tady mohly parkovat cirkusy. Jedeme od začátku a snažíme se všechno narovnat. Je však potřeba ochota obou stran.

„Kdyby Viktorka ročně neinvestovala do stadionu přes tři miliony korun, tak by se tady možná daly dělat klusácké závody nebo by tu mohly parkovat cirkusy.“

■ **Jaký byl vlastně celkový dluh, s kterým jste klub přebíral?**

Byly to desítky milionů.

■ **A všechno teď „máte na triku“ vy?**

Říkal jsem: buď moji filozofii pochopí všichni, co tady mají pohledávku, nebo půjdeme do insolvence a nedostane nikdo nic.

■ **Můžete tu vaši filozofii trochu přiblížit?**

Když Žižkov přišel o licenci, prodělal se dost na hráčích, kteří bez adekvátní

náhrady odešli. Nejsme miliardáři, abychom řekli, že teď všechno poběží normálně dál. Přišel jsem s tím, že za mnou jsou nějaké finance. Mám firmy, které chtějí Žižkovu pomoci. Ale klub se musí restrukturalizovat, aby fungoval z gruntu, aby byl během půl roku na nule a soběstačný, to by dokázala snad jen čínská investice. Zvedáme se z popela, ale musíme jít od nuly, jinak

to nejde. Samozřejmě to bolelo, plno lidí se propustilo, ukončily se smlouvy. Teď dobíháme všechny ty věci, abychom to kompletně dočistili, dodělali a od ledna nebo února si snad mohli říct, že jsme na nule. Až budeme čistí od dluhů, můžeme se bavit, jakou cestou pojedeme dál.

■ **Jak přesně řešíte dluhy vůči hráčům a dalším lidem?**

My od nich ty dluhy chtěli koupit za nižší procenta s tím, že buď do-

stanou něco, nebo vůbec nic. Do konce září jsme skupili pohledávky od těch, co souhlasili. S těmi, kteří nesouhlasili, se budeme dohadovat dál. Nebo se to řeší i jinak: dlužíme třeba stavební firmě, seženeme jí zakázku a ona nám to odpustí. Spíš je to manažerská činnost a roli hrají také známosti.

■ **Takže v překladu: někomu dlužíte například 100 tisíc korun, dáte mu 30 tisíc a on vám podepíše, že je vše srovnáno?**

Tak to je. V insolenci by nikdo nedostal nic. Abychom mohli vstoupit do třetí ligy, museli jsme mít vyřešeno asi 70 procent věcí, jinak bychom do toho nešli. Pokud bychom nezačali hrát, Viktorka by byla mrtvá a nikdo by jí nepomáhal. Jakmile spadnete do nižších soutěží, je konec. Nahoru se to posouvá špatně. Měli jsme dohodu s Karlem Kaprem, kterému na Střížkově končilo mužstvo, že k nám přijde základní osa týmu. Pokud bychom skládali úplně nový tým, měli bychom problém.

■ **Teď vám zbývá vyřešit zhruba třetina dluhů. Jste optimista?**

KDO JE JIŘÍ RÝVA

Zkušený funkcionář, který nedávno oslavil padesátiny. Pracoval v Pelikánu Děčín, v Bohemians Praha s bývalým majitelem Pavlem Švarcem, v Pardubicích, které později vlastnil. Pomáhal také ke znovuzrození Bohemians 1905. V roce 2006 přešel na Žižkov, který letos v létě zachránil před téměř jistým krachem. Zdloužený klub odkoupil od podnikatele Ludka Vinše – oficiálně za korunu – a hraje s ním třetí ligu. Teď se snaží Žižkov očistit. „Jsou to docela nervy,“ přiznává Rýva, spolujednatel několika firem, jehož pracovní den tak začíná velmi brzy ráno a končí velmi pozdě večer. „Nejradši odjedu na svůj barák, vypnu si mobil a zajdu si pokašat na okresní přebor s kamarády nebo si jedu zahrát hokej s klukama do Vlašim,“ popisuje svou formu relaxu. „Nedávno jsem byl se ženou a 11letým synem na Dachsteinu. Manželka se mě pořád snaží někam tahat, abych si odpočinul od fotbalu. Řekne mi: Koukej vypnout telefon, teď si pojeďš odpočinout, hotovo! A je vyřešeno,“ směje se Rýva.

Spíš bych řekl, že se mi o něco lépe spí. Situace, v níž jsem Žižkov převzal a v níž je dnes, je diametrálně odlišná. Mužstvo jsme stabilizovali, dohodli jsme se o spolupráci ve formě farmy se Slavií, kde dělá můj kamarád Pepa Jinoch. Sice se to fanouškům nelíbí, ale nám v té fázi, ve které jsme byli, nic jiného nezbývalo.

■ Odpustili vám někteří hráči či trenéři dluh?

Bylo jich plno. Řekli: Bez Viktorky bychom nebyli tam, kde dnes jsme, vy jste nám pomohli, my vám pomůžeme taky. Nechci jmenovat, abych na někoho nezapomněl, ale bylo dost lidí, kteří se k tomu postavili čelem. Ale jsou i lidé, kteří k Žižkovu nemají takový vztah, hrají jinde a přes hráčskou

moje pohledávka byla strčená úplně stranou, s ní jsme vůbec nekalkulovali. To by ti kluci nedostali vůbec nic.

■ Berete tedy ty miliony jako sponzorský dar?

Beru to spíš tak, že když jsem se rozhodl klub oddlužit, tak jsem ho právě za tyhle peníze koupil. Nebyla to ta zmiňovaná koruna, ale miliony.

■ Nezlobte se, ale napadá mě, proč padesátiletý zajištěný podnikatel, protřelý funkcionář, který se může bavit životem, zachraňuje finančně zdevastovaný klub?

Na Žižkově jsem něco zažil a řekl jsem si, že takhle slavný klub nemůže zmizet z mapy. Měl jsem nabídky dělat sportovního ředitele

„Jestli jsem optimista? Spíš bych řekl, že se mi o něco lépe spí. Situace, v níž jsem Žižkov převzal a v níž je dnes, je diametrálně odlišná.“

asociaci vzkazují, že z nás dostanou všechny peníze. Spíš se ale setkávám s přístupem, že Viktorka někomu pomohla do velkého fotbalu, tak jí to ti lidé takhle vracejí.

■ Vy jste byl na Žižkově taky zaměstnaný. Kolik klub dluží vám?

Já tady dřív pomáhal s výplatami, k dnešním dnům je to v milionech. Ale

nebo spolupracovat ve čtyřech klubech, některé chtěly i počkat, až to na Žižkově zajedu, ale mně v té chvíli připadalo, že nejvíc potřebuje pomoci právě Viktorka. Ty kluby byly zajištěné, nabízely mi práci, dělal bych za dobré peníze, vše by šlo v zajatých kolejích, neměl bych problémy s hřištěm, ale tohle pro mě

byla výzva. Viktorka moji pomoc potřebovala. Proto jsem tady.

■ Pokud byste ale za sebou neměl své firmy, asi byste mluvil jinak, že?

To určitě, mám finanční i rodinné zázemí. Na druhou stranu nemůžu Žižkovu věnovat deset hodin denně. Proto tady je Michal Dymal a Jirka

Jindra, oba mají mou plnou důvěru v tom, co se děje v A-týmu. Sám bych všechno nestihl, já řeším hlavně ty finanční záležitosti.

■ A vaše firmy tím netrpí?

Jedou v tomhle režimu už delší čas, na Žižkově jsem byl od roku 2006, dřív jsem pracoval osm let v druholigových Pardubicích, které jsem pak

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

i vlastnil. Máme to nastavené tak, že všechno funguje.

■ Čím se vaše firmy zabývají?

Vyrábíme automaty, šipky, kulečníky a tyhle věci. Pak máme firmu, která dělá reklamní potisky a světelné reklamy. Jsou to zajeté firmy se stejnou klientelou, není potřeba do toho moc zasahovat, dále jsem v různých firmách jako společník. Každý den ráno jedu do sídla v Hostivaři, vyřídím vše potřebné a kolem půl deváté se snažím být na Žižkově. Zbytek řeším večer.

■ Jaký je rozpočet Žižkova pro tuhle sezonu?

Pro celý klub, včetně mládeže, to je skoro deset milionů korun. Ta částka se mi zdá akorát a nechtěl bych ji navyšovat. Pokud by se někdy postoupilo do druhé ligy, jen by se upravily premie. Dnes ve fotbale nejsou peníze nikde, myslím, že to bude ještě horší.

■ Peníze hráčům a zaměstnancům už chodí včas?

Ano, tyhle věci jsou srovnané. Ještě musíme pár lidí, kteří byli propuštěni nebo tady i zůstali, doplatit, protože nejde všechno hned. Ale to se bavíme o částce, která nepřesahuje 300 tisíc korun. Stav je stabilizovaný, nedlužíme za obědy, hráčům, trenérům.

■ Co je pro vás momentálně největší problém?

Dusí mě, že platíme zálohy na provoz stadionu, které nejsou malé. Věříme, že město převede stadion na jejich dceřinou společnost, která se o něj bude starat, rádi to předáme. My na Žižkově chceme dál hrát zápasy, protože Viktoria na Žižkov patří, jinak musíme shánět místo, kde bychom se usídlili. Provoz ročně stojí 3,2 milionu korun a městská část po nás chce ještě stotisícový nájem za měsíc. To nejsem ochoten akceptovat. Taky mě trápí, že nemáme své zázemí, kde bychom mohli trénovat. Mám představu, že bych chtěl v první fázi vybudovat nějaké centrum pro áčko, následně i pro mládež. Snad se nám to podaří. Už jsme sehnali 17 tisíc metrů čtverečních pozemků v Praze, kde by šla vyvíhnout dvě hřiště. To je takové malé světýlko. Inspirací pro nás je areál Bohemians 1905 v Uhřetěvsi. To před panem Jakubowiczem smekám.

■ Žižkov už si prošel korupční aférou, teď má velké finanční problémy. Snižuje současná situace jeho kredit?

S takovými problémy se setkává hodně klubů, někdo to umí ustát lépe, někdo hůř. Bývalý majitel Žižkova pan Vinš tady investoval strašné peníze, vedl to spoustu let. Nebyly to malé částky, bohužel se to dostalo až do téhle fáze, každý podnikatel může mít problémy. Teď se na to dívám tak, že to pan Vinš mohl prodat před dvěma třemi roky, kdy to bylo ještě relativně v po-

řádku. Nemůžu říct, proč se tak nestalo, to ví jen on. Za to, co udělal pro klub, by ale měli lidé smeknout, nezasloužil si takový konec. Druhá věc je korupční skandál, to zanechá šrám na každém, ale podívejte se, jaké věci teď vybíhají na povrch... Fotbalu to škodí celkově. Co ale vidím jako největší problém je to, že si neumíme udělat pořádek mezi sebou. V hokeji, když je nějaký problém, se někde zamknou, všechno si vyříkají a je konec. My to neumíme, něco prohrajeme, začneme se ohánět soudy, to je to, co od fotbalu odvádí fanoušky. Neumíme si udělat pořádek ve svém spolku.

■ Ještě zpátky k tomu kreditu, prosím...

Pořád tady nějaký je, i když Žižkov dostával kopance a postupem času to dopadlo tak, že na Žižkov byl našťvaný už skoro každý ve fotbale, mám plno kamarádů, kteří pomůžou. Ale zvednout image klubu někam, aby to mělo zase váhu, tady začínáme zase od nuly. Musí to být mix dobrých výkonů na hřišti, dobré manažerské činnosti i naší solventnosti.

■ Na vaše zápasy se chodí dívat známý funkcionář Ivan Horník. Pomáhá vám nějak?

Známe se dlouho, je tady na každém zápase, o fotbale se bavíme, ale nepracuje pro nás. Ani bychom ho nedokázali zaplatit, to přiznávám. Beru ho jako jednoho z největších fotbalových odborníků vůbec. A jeho spojení se Žižkovem? Nikdy neříkej nikdy. Ivan je ale zvyklý pracovat v lize, třetí liga by pro něj nebylo to pravé.

■ A jak se zajímá o dění na Žižkově bývalý majitel Vinš?

Zajímá se, pořád spolu dost věcí řešíme, ohledně prodeje Viktorky jsme v kontaktu jednou až dvakrát za měsíc. Na fotbal je tady vždycky zvaný.

■ Jaké ambice se Žižkovem vůbec máte?

Nemá cenu si dávat cíle, které nemůžete splnit. Prvotní úkol je klub vyčistit od dluhů a hrát co nejvýš. Časem bychom chtěli do druhé ligy, postupem i do té první. Ale nesmějí tady už být takové finanční excesy jako dřív, klub musí být soběstačný. A také by měl mít zázemí, abychom se někde cítili jako doma.

■ Takže třetí liga vás dlouhodobě neláká a nestačí vám?

Nic proti třetí lize, ale Žižkov patří výš.

■ Kdy se ukáže, jestli to pro vás byly dobře investované peníze, čas a energie?

Aby to mělo smysl, měli bychom se dostat do druhé ligy a v ní se etablovat, aby klub celkově fungoval. To by byl první krok, kdy si můžeme říct, že jdeme dobrou cestou. Pokud se budeme čtyři roky plácet ve třetí lize, tak to sportovně nebude dobré, ale když nebudou dluhy, podaří se vytvořit zmiňovaná centra pro mládež a áčko, tak to bude taky dobré. Radši bych ale postavil zázemí a u toho hrál profesionální soutěže, to nezastírám. ■

Se žižkovskými barvami je Jiří Rýva spojen od roku 2006.

BUĎTE VIDĚT

VAŠI NABÍDKU DOSTANEME
K REÁLNÉMU ZÁJEMCI

ŽÁDNÉ ZBYTEČNÉ
NÁKLADY ZA TISK!

VICE JAK 1 500 DISTRIBUČNÍCH MÍST!

TEL.: +420 777 612 479 | WWW.GPMEDIA.CZ

ZAJISTÍME EFEKTIVNÍ DISTRIBUCI VAŠICH PROPAGAČNÍCH LETÁKŮ, KATALOGŮ, FIREMNÍCH MATERIÁLŮ A DALŠÍCH TISKOVIN | **VYSOKÁ MÍRA ZPĚTNÉ ODEZVY** | VÝBĚR LOKALIT PŘIZPŮSOBÍME VAŠIM POTŘEBÁM | **PŘESNÉ SLEDOVÁNÍ VAŠÍ DISTRIBUCE** POMOCÍ ČÁROVÝCH KÓDŮ - **S NÁMI VÍTE, KDE SE NACHÁZÍTE!** MÁME REALNÉ VÝSLEDKY

NEJ...

METEORU BUDE UŽ 120 LET

TRADIČNÍ ODDÍL Z LIBNĚ JE PO SLAVII A SPARTĚ NEJSTARŠÍM PRAŽSKÝM FOTBALOVÝM KLUBEM

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

V Praze nenajdete kromě Sparty a Slavie starší fotbalový klub. FK METEOR PRAHA VIII je dokonce čtvrtým nejstarším (a dosud existujícím) oddílem v celé republice, příští rok oslaví už 120 let existence! Za tu dobu toho dokázal dost, stal se tradičním, respektovaným a hlavně ve všech věkových kategoriích úspěšným klubem.

Meteor byl založen v roce 1896. Jméno dostal z tehdy rozpadlého cyklistického oddílu a zpočátku měl domácí hřiště na Invalidovně. Po několika přesunech nakonec v roce 1934 definitivně zakotvil v Libni a stal se jedním z jejích symbolů.

KOTVA I LODĚNICE

Rozsáhlý libeňský areál, v němž najdete udržovanou historickou tribunu z roku 1946 se sociálním zázemím, jedno travnaté hřiště a k tomu dvě s umělou trávou a osvětlením, však není jediný, kterým klub disponuje. Od konce 80. let využívá i další spor-

tovní areál v Bedřichovské ulici, který je základnou všech mládežnických mužstev.

Historie Meteoru je bohatá a úspěšná. V roce 1925 se stal zakládajícím členem tehdejší asociativní ligy, první oficiální soutěže v Československu. Od roku 1931, kdy si naposledy zahrál nejvyšší ligu, dlouhá léta působil na úrovni druhé a třetí české soutěže.

Největší úspěch v poválečné historii zaznamenal Meteor v sezoně 1974-75, kterou strávil v Národní lize, tedy třetí nejvyšší soutěži v Československu. Třetí ligu si pak zahrál i v letech 2013 až 2015. V současné sezoně

hraje Meteor Divizi B, do níž loni spadl z ČFL. A pohybuje se na předních místech tabulky.

Důležitým mezníkem v novodobé historii oddílu byl přelom let 1993 a 1994, kdy došlo k oddělení fotbalistů od SK Meteor Praha a vytvoření občanského sdružení FK Meteor Praha VIII. Co se názvu týče, prošel během bezmála 120leté historie mnoha změnami. Jmenoval se mj. SK Kotva Libeň, TJ Libeň Loděnice či DSO Spartak Loděnice.

PORAZILI BARCELONU!

Klubem prošlo mnoho známých hráčů a osobností. Za všechny lze jmenovat například Jakuba Radu, aktuálně záložníka Mladé Boleslavi, jenž už se dokonce objevil v širší nominaci reprezentace. Za libeňský klub kopal i Marek Červenka, který

momentálně hostuje ze Slavie v Baníku Ostrava.

V Meteoru dokonce svou hráčskou kariéru končil pozdější úspěšný kouč Jozef Jarabinský, koncem 70. let za něj hrál třeba i Stanislav Levý. „Naším klubem prošel od žáčků po dorost známý brankář Jan Klíma, z dorostu vyrážil do Plzně, Slavie a Břana Roman Hogen. V dorostu za nás hrál také Dušan Uhrin mladší a rovněž u dorostu začínal svou trenérskou kariéru Vladimír Táborský,“ sumíruje funkcionář a historik Meteoru Karel Tůma.

„Zelenobílí“ za dobu své existence odehráli mnoho utkání se soupeři zvukných jmen. Ve 20. letech, kdy klub pořádal řadu zájezdů na zahraniční mezinárodní turnaje, se střetl například s Valencíí a dokonce s Barcelonou. A pozor - oba slovně španělské týmy porazil! „I v novodobé

Fotbal hraje Meteor už neuvěřitelných 119 let!

NEJSTARŠÍ PRAŽSKÉ KLUBY (DOSUD EXISTUJÍCÍ)

SK Slavia Praha — 1 892
AC Sparta Praha — 1 893
FK Meteor Praha VIII — 1 896
ČAFC Praha — 1 899
SK Praha VII (dnes FK Loko Vltavín) — 1901

historii jsme hráli se známými týmy. Napadá mě zápas s Bohemians 1905 ve druhém kole poháru v srpnu 2012, kdy jsme vyhráli 3:1," vybavuje si Karel Tůma, jenž je funkcionářem Meteoru nepřetržitě už od roku 1982.

OSLAVY BUDOU

Historie je to tedy bohatá a nabízí se otázka, zda je pro vedení klubu zavazující, že patří k nejstarším českým oddílům. „Slovo zavazující nemám moc rád. K čemu nás zavazuje, že nám bude sto dvacet roků? Nicméně je to určitě krásná historie. Hlavní je, že se klub udržel dodnes, spousta jich

zanikla, kdežto my pokračujeme dál," upozorňuje sekretář Meteoru Pavel Stehlík. „A jsme přesvědčeni, že na slušné úrovni. A to platí jak pro mládež, tak pro muže. Myslím, že máme být na co pyšní.“

A budou se tedy zkraje příštího roku (Meteor byl založen 2. března) konat v Libni oslavy? „Nevím, jestli to bude v únoru, březnu nebo dubnu, zatím je to daleko, ale oslavy budeme chtít udělat. Sice nepotřebujeme slavit výročí k tomu, abychom dál dělali svou práci, navíc to není stě ani třeba dvousté jubileum, ale za připomenutí stojí," vzkazuje Stehlík.

Klubové vedení plánuje na jaro „kulaté“ oslavy...

INZERCE

BORUSSIA DORTMUND VS. EINTRACHT FRANKFURT

13.12. od 15:30

*vstupenka *doprava *pojištění *delegát

kompletní zájezd za

3 990 Kč

www.czechsporttravel.cz
+420 730 10 00 00

EXTRA

PŘÍBĚH NEHODY, KTERÁ SPOJILA FOTBAL

STŘEDOČESKÉ FOTBALOVÉ KLUBY, VČETNĚ PŘEDNÍ KOPANINY, SE SPOJILY NA POMOC OBRÁNCI MARTINU JANDOVÍ, KTERÝ SE DOSTAL DO SLOŽITÉ ŽIVOTNÍ SITUACE

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: JIŘÍ IPSEK A ARCHIV FC PK

Vždycky patřil k nejhlasitějším a nejveselejším členům kabiny, tak si ho pamatují i spoluhráči z Přední Kopaniny, kde strávil velkou část své kariéry. V posledních týdnech však MARTIN JANDA, bývalý obránce posledního vítěze Pražské teplotní přeboru, výrazně posmutněl – při tragické autonehodě přišel o těhotnou manželku a zůstal sám s malou dcerou, která jen zázrakem přežila. Díky tomuto tklivému příběhu se sjednotily kluby, kterými Janda prošel, ale také ty, proti nimž hrál nebo je tenhle příběh prostě jen zasáhl. Překonat nejtěžší chvíle života by Jandovi s dcerou mělo pomoci téměř 300 tisíc korun, které se zatím podařilo vybrat. „Jednou jsem řekl Martinovi, že seženeme půl milionu, tak bych to rád splnil,“ říká Robert Nedvěd, další exkupaninský fotbalista a velký Jandův kamarád.

Byla to 3. října velmi dojemná chvíle: o půlnoci přeborového zápasu Přední Kopanina – Uhelné sklady vyšel Janda s téměř dvouletou dcerou v náručí na trávník, kde zažil spoustu radosti. Při výhrách či postupech do přeboru a divize utíral slzy štěstí. Tentokrát z reproduktorů nevyhrávaly fanfáry a Janda rukávem mazal slzy dojetí. Jeho bývalý klub Přední Kopanina uspořádal sbírku, v níž se vybralo 60 188 korun. Symbolický šek převzal z rukou šéfa oddílu Tomáše Cigánka: „Přední Kopanina je pro tebe druhý domov, máme vás rádi a uděláme maximum, abychom vám pomohli,“ přidal k penězům povzbuzivá slova. „Chtěl bych poděkovat za mě i za Elišku, moc si toho vážím,“ řekl jen Janda a na stadionu zazněl silný potlesk, který se neztratil ani pod burácejícími motory startujícího letadla.

LIDÉ I KLUBY SOUCÍTÍ

Janda strávil na Kopanině dlouhou dobu. Nastupoval na všech místech

obraně čtveřice. Do klubu přišel z Kladna v roce 2003 a vydržel zde šest let – Kopanině pomohl k postupu do divize, pak se rozhodl jít hrát nižší soutěž do Německa. Po třech letech se do celku z okraje Prahy vrátil a pak zamířil s několika dalšími hráči z Kopaniny, jimž se díky předchozímu angažmá na Kladně přezdívalo „kladenská klika“, do středočeského klubu Sokol Jedoměřice. Ten je spojený s rodinou Roberta Nedvěda, bývalého výběrního záložníka Kopaniny.

Ta se svým bývalým kapitánem v těžké životní situaci soucítí. A nejen ona. „Ozvalo se víc klubů, ale nejkrásněji se zachovaly ty, kterými Martin prošel,“ uvedl Nedvěd, který dnes s otcem řídí Jedoměřice ve středočeské I. A třídě. Právě tam Janda stále hraje, právě tam se podařilo vybrat nejvyšší částka ze všech: téměř 90 tisíc korun! Další 54 tisíc korun vybral středočeský Brandýsek, kde Janda s fotbalem začínal, výtěžek ze svého zápasu věnoval i Kladno

a další celky. „Mám z toho velkou radost. Opravdu aktivně se do toho zapojilo hodně lidí, to jsou skvělé zprávy,“ těší Nedvěd.

Jandovi se život totálně převrátil poslední prázdninový den, kdy z dosud neznámých důvodů přejela dodávka

a jít na rodičovskou dovolenou, což znamenalo znatelný pokles příjmů a jistou finanční tíseň. „Po té tragédii v nás bylo strašně moc pocitů, řešili jsme, jak Martinovi pomoci, jaká forma bude nejvhodnější. Snažíme se pomáhat s hlídáním i dalšími

Přinesou tyto dresy další peníze?

přes dvě plné čáry do protisměru, kde smetla auto jeho manželky Anny. Po čelní srážce zahynula jak ona, tak její matka, která seděla na místě spolujezdce. Malá Eliška byla ve voze také, ale z tragické a devastující nehody vyvázla živá, což byl malý zázrak. Médii pak letěly fotky, na kterých se za zbouranými auty válela zničená dětská sedačka... Aby se o dceru 32letý obránce mohl postarat, musel opustit zaměstnání

věcmi. Chtěli jsme, aby měl Martin co nejdříve vyřešené právní věci, to už je v procesu. Ale jelikož má hypotéku a bude muset být doma s Eliškou, přišlo nám, že mu nejvíc pomůžou peníze, aby překonal nejtěžší období, než se bude moci vrátit do práce,“ popisuje Nedvěd. „Co mám informace, tak se v Martinově firmě zachovali bezvadně. Vycházejí mu maximálně vstříc. Postavili se k tomu opravdu výborně,“ chválí.

Činy Martinových kamarádů, ale i středočeských klubů a Přední Kopaniny jsou záslužné. A dojemné!

NĚKOLIK SBÍREK

I díky Jandově oblibě v kolektivech, jimiž prošel, ale také díky solidaritě fotbalového prostředí se za pomoci webových stránek klubů a sociálních sítí rozjelo paralelně několik různých sbírek podobných té na Kopanině. Při ní se také dražily dresy kopaninských hvězd Tomáše Pešíra a Tomáše Poláčka z dob, kdy oba hráli ligu, ale také trikot brankáře německého Hamburku Jaroslava Drobného. Celkově se na stadionech klubů, které se zapojily, takhle dražilo či prodávalo zhruba 50 nejrůznějších dresů! „Spousta kluků, které jsme během našeho hraní potkali, nastupovala v lize, nebo jejich kamarádi. Lidé mi volali a ptali se, jak můžou pomoci, vznikl z toho společný nápad s prodejem dresů. Věděli jsme, že seženeme zajímavé kousky,“ povídá Nedvěd.

V prodeji byly podepsané dresy od kabiny fotbalové Sparty, ale i hokejové reprezentace. Cena se stanovila buď předem, nebo vítězila nejvyšší nabídka na internetu. Dobrovolné příspěvky se pak scházely v klubových kasičkách nebo na účtu u nadace ADRA, který Nedvěd zařídil.

„Spousta lidí byla ochotná dávat nám ty peníze skoro do ruky, proto nám přišlo nejlepší zřídit veřejnou sbírku, aby bylo všechno na papíře a transparentní. Nechtěli jsme se dostat do problémů, aby nás někdo nařkl z toho, že jsme nějaké peníze třeba zpronevěřili,“ vysvětluje Nedvěd.

Vybral známou nadaci ADRA, která koordinuje 11 dobrovolnických center, jež se zaměřují především na pomoc seniorům, dětem a zdravotně postiženým. Pracuje pro ni 1870 pravidelných dobrovolníků a pomáhá i při podobných tragických událostech, která postihla Jandu.

POMOC MARTINOVI JANDOVÍ A JEHO DCEŘI ELIŠCE

I vy můžete přispět jakoukoliv finanční částkou na číslo účtu: **57333375/0300**. Aby byla platba připsána na účet Martina Jandy u nadace ADRA, je třeba uvést **variabilní symbol 217**!

Na začátku října se vybraná částka blížila už ke třem stovkám tisíc korun! Čerpání peněz z účtu má přitom jasné stanovené pravidla. „Je to nastavené tak, aby bylo vidět, na co ty peníze jdou, aby se nedaly zneužít,“ vysvětluje Nedvěd. „Martinovi nejvíc peníze pomůžou s hypotékou a se zálohami na bydlení, takové ty klasické měsíční platby. Nastaví se splátky přímo z toho účtu,“ přibližuje.

Účet byl otevřený 13. září a jeho číslo je **57333375/0300, variabilní symbol 217**. A pozor: pouze se správným variabilním symbolem doputují peníze k Jandovi a jeho dceři! Přispět můžete i vy. „Domluvili jsme se, že účet bude otevřený minimálně rok, každý týden nám budou chodit výpisy o aktuálním zůstatku,“ říká Nedvěd. „Po roce uvi-

díme. Když se pak stane, že třeba za tři měsíce nepřibude ani koruna, většinou se sbírky stopnou.“

BUDE BENEFICE?

V případech, že by některý z dárců nevedl variabilní symbol „Jandova ne-

síc korun. „Nechávali jsme to rozhodnutí vyloženě na Martinovi. Je těžké se vžít do jeho situace, ale jsem si jistý, že na fotbale aspoň trochu zapomene na své trápení,“ pokračuje Nedvěd. „Při prvním kontaktu s klubem v kabině pookřál. Sranda, kterou dřív sám inicioval, se ho v pozitivním smyslu dotkla zase. Myslím, že mu dělá dobře být mezi námi a přijít na jiné myšlenky.“

V první fázi byla domluva taková, že bude Janda chodit jen na domácí zápasy, aby fotbal zvládl skloubit s péčí o dceru. „Z tohoto pohledu je pro něj trochu komplikovanější chodit na tréninky, kterých by se účastnil hrozně rád. Ale třeba před předáním šeku na Kopanině s námi absolvoval i venkovní zápas. Eliška už si zvykla na hlídání a Martinovi do budoucna fotbal stoprocentně pomůž,“ prorokuje Nedvěd.

Právě on měl k Jandovi vždycky hodně blízko. „Chápu, že se někteří jeho bývalí spoluhráči bojí Martinovi zavolat nebo se mu ozvat jinak, tak to většinou řeší prostřednictvím mě. Když přijde do Jedomělic, nebráme se v tom, co se stalo. Děláme si randu z různých věcí, protože Martin pro každou randu vždycky byl. Když je tam hluché místo, že se třeba s nikým zrovna nebaví a někam se zadívá, tak se mu hned snažíme věnovat,“ popisuje Nedvěd. „V hlavě se mu musí honit ledacos, má to těžké. Na druhou stranu mi dělá radost, že se mu aktivně věnuje opravdu hodně lidí.“

Opora Motorletu si zahrála i druhou ligu!

STŘIDÁNÍ

UŽ SE KLIDNÍM!

PAVEL NOVOTNÝ NAVAŽUJE NA OTÁZKY JAKUBA KUČERY

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Na hřišti je díky barvě kštic nepřehlédnutelný. PAVEL NOVOTNÝ však umí zaujmout i fotbalovými dovednostmi a na přezdívku Becker, chcete-li Bekr, na niž se ho ptá Jakub Kučera, si dávno zvykl. A vy se budete divit, kdo a kdy mu ji vymyslel...

Nechodme kolem horké kaše. Leci- kdo by čekal, že půjde o srandu či hec tradičně přísných kamarádů, ale přízviskem, kterým někteří říkají lidem se zrzavou barvou vlasů, po- prvé Pavla nazval jeho otec! „Bylo to ještě během mých fotbalových začátků v TJ Sokol Řepy. Prý jsem mu podobný,“ odkázal na slavného německého tenistu Borise Beckera Novotný.

Z netypické barvy vlasů si nic nedělá, proč taky, naopak je plně smířen se vším, co k podobným typům patří. A tím je větší míra hádavosti a le- kdy i vzteklosti. „Můj vzhled, ale i styl hry předpovídají, že žádný zápas ne- bude klidný,“ směje se „Becker“ a do- dává: „Už se klidním! Je to však fotbal a spousta lidí ani neví, jak se na hřišti bojuje také mimofotbalově. Už jsem v tom ale zkušenější a hned se vyto-

čit nenechám!“ Ostřejší, jak se o něm říká, ale umí sám být velmi dobře! Někteří soupeři by mohli vyprávět a spoluhráči se smíchem vzpomínají... „Život mě sice naučil dost, ale to ještě neznamená, že si nechám všechno lí- bit,“ zdůrazňuje.

KARIÉRA POD TÁTOU

Co se týká zaběhnutých standardů, už si zvykl i na to, že jeho kariéru do- zoruje otec, který v Motorletu, kde Pavel Novotný aktuálně nastupuje, trénuje a má na starosti celou mlá- dež. „Hrát pod tátou je asi nepříjemné pro každého kluka, ale mně už to pro-

blém dávno nedělá. Fotbal hraju dost dlouho na to, abych musel řešit věci jako to, kdo stojí na lavičce,“ tvrdí jed- noznačně.

Z protekce ho zatím během kariéry prý ani ve společnosti protkané zá- vistí a pomluvami napřímo nikdo ne- obvinil. Pavel dokonce tvrdí, že od No- votného staršího v žádném případě nikdy nic zadarmo nedostal. „Vše jsem si vybojoval sám,“ říká a okamžitě na- oko zdvihá varovný prst: „Jestli si to někdo nemyslí a nevěří mi, ať se po- dívá, co a v jaké soutěži jsem už ode- hrál a kolik jsem třeba dal branek. To je má nejlepší odpověď!“

STŘIDÁNÍ

PAVEL NOVOTNÝ

TOMAS PLATIL

„Chtěl bych nominovat Tomáš Platila z Braníka a důvod je ten, že mě zajímá, proč ho trenér pře- stal stavět, když byl jedním z nej- lepších střelců v I. A třídě, a to z pozice defenzivního záložníka. Rád bych věděl i to, jestli mu je příjemné, že má od svých kama- rádů velkou podporu, i když tolik nenastupuje...“

Super First Minute 2016

*Léto 2016 s garancí nejnižší ceny
do 30. 11. 2015*

Dále aktuálně v nabídce na www.alexandria.cz

NAVŠTIVTE NAŠE PRAŽSKÉ POBOČKY:

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1, tel.: 221 592 592,
vodiczkova@alexandria.cz

Revoluční 10/1083, 110 00 Praha 1, tel.: 270 005 560,
GSM: 739 580 002
revolucni@alexandria.cz

Plzeňská 8/233 (OC NOVÝ SMÍCHOV)
150 00 Praha 5, tel.: 270 007 350, GSM: 731 132 918
smichov@alexandria.cz

Španělská 2, 120 00 Praha 2, tel.: 221 466 466,
info@alexandria.cz

ALEXANDRIA

cestovní kancelář

LEGENDA

FRANTIŠEK II., IDOL EDENU

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Tři Františkové Veselí – zleva nejmladší, nejstarší a nejslavnější. Mrňous v náručí Františka III. porušil rodovou linii – dali mu jméno Daniel.

Ve středu 16. června 1976 v Záhřebu lilo jako z konve. Na konci 90. minuty obrovské semifinálové bitvy evropského šampionátu mezi Českoslováky a Holanďany byl stav 1:1. Do prodloužení stáhli trenéři Václav Ježek a Jozef Vengloš z promáčeného trávníku Jozefa Módera, který měl za sebou gigantický kus práce v poli. Na jeho místo posunuli Mariána Masného a do závěru totální války o postup do finále poslali na pravé křídlo klasického představitele té role FRANTIŠKA VESELÉHO. Byl to geniální tah!

Ve 24. minutě přidaného času se Franta prosmýkl kolem beka, jak to uměl jenom on, poslal před branku nádherný měkký centr přesně na hlavu nabíhajícího Zdeňka Nehody – a znovu jsme šli do vedení! O čtyři minuty později po přihrávce od Josefa Jelínka Franta nasadil, ať to klouzalo, jak chtělo, ke slalomu kolem světových hvězd. Obešel Krola, drzým chladnokrevným blafákem si položil na trávník gólmána Schrijverse – a zpečetil vítězný skóre 3:1! Doma u televizoru byli František I.

a teprve sedmiletý František III. radostí bez sebe!

Pak došlo na bělehradské finále s mužstvem SRN a v něm za stavu 2:2 i po prodloužení na nezapomenutelný finálový rozstřel s uličnickou tečkou Tondy Panenky. Také u toho byl František II. Na hřiště přišel v 94. minutě místo Karola Dobiaše.

SÁGA RODU VESELÝCH

Ojedinělý příběh začíná u muže, kterému spoluhráči říkali „Kachna“. Vyrostl v malém klubu

AC Letná, který kdysi dal Železně Spartě skvělého halva Františka Kolenatého. Františka Veselého I. přetáhli do „tramvajáckého“ SKEPu. V útoku jednoho z nejlepších týmů středočeské divize hrával vedle pozdějších internacionálů Jaroslava Vejvody a Jiřího Zmatlíka. Na pravém křídle, kde jinde? Pak ale po obou jmenovaných spoluhráčích sáhla Sparta a o něco později obul ligové kopačky také on. Nejprve v Pardubicích, potom v Židenicích, v Čechii Karlín a na prahu třicátky i ve Slavii. Tam na levém křídle, protože na pravém válel reprezentant Ladislav Hlaváček.

Na francouzském zájezdu s Čechií v roce 1947 mu v Cannes za podpis smlouvy slibovali hory doly. Ale táhlo ho to zpátky do rodných Holešovic.

Když bylo synkovi, dítěti hřiště, devět let, přivedl ho na Slavii. „Šikovný kluk,“ řekl trenér červenobílého potěru, někdejší slavný borec Emil Seifert. „Ale zatím je moc malý. Ať přijde za rok.“ Brzy si ho ale přivedl sám, když ho viděl válet na turnaji dětských uličních jedenáctek ve Stromovce.

Františku II. bylo sedmnáct, když sešívání hledali středního útočníka. Zaměřili se na odchovance Dukly Ferdinanda Dvořáka. Došlo k dohodě: vojáci slávistům Dvořáka, slávisté vojákům Veselého (Václav Ježek, onoho času šéftrenér dukelského dorostu, o něho moc stál) a přívažkem ještě jednoho šikovného dorostence. Takový byl tehdy aktuální kurz. Urostlý kanonýr se pak v Edenu neuchytil, zatímco Franta... Ale je vůbec třeba tu větu dokončit?

Tým Slavie, který se roku 1965 vrátil zpátky do nejvyšší soutěže jako uragán: zleva Ledecský, Hildebrandt, Kadraba, Piša, Smolík a Uldrych, v podřepu Lála, VESELÝ, Šindelář, Nepomucký a Beran.

Jedenáctka, která si roku 1969 v Marseille vybojovala postup na světový šampionát: zleva Adamec, Viktor, Kuna, Migas a Hagara, před nimi VESELÝ, Petráš, Kvašňák, J. Pivarník, Jokl a Horváth.

František II. na prahu své slavné kariéry jako bažant v Dukle...

... a v jejím závěru jako ostřílený matador v zelenobílém dresu vídeňského „altmeisters“ Rapidu.

FRANTIŠEK VESELÝ II. 7. 12. 1943–30. 10. 2009

František Veselý byl jedním z hlavních aktérů slávistického znovuzrození v polovině 60. let minulého století.

Post: pravé křídlo

Hráčská dráha: od žáků Slavia, 1962 Dukla, 1965 Slavia, 1980 Rapid Vídeň, 1981 Sparkasse Zwettl (Rakousko), 1983 First Vienna (do roku 1984), dále rakouské nižší soutěže a po návratu na česká hřiště ještě Nymburk, Pěnčín, Jíloviště

Mezistátní utkání: 34 v letech 1965 až 1977, 3 góly; mistr Evropy 1976, účastník MS 1970

Bilance v lize: 414 utkání v letech 1963 až 1980, 62 gólů, mistrovský titul 1964; 1980–81 rok navíc v rakouské nejvyšší soutěži

Na Julisce nepobyl dlouho. Ne že by se neprosadil! Roku 1964 tam dosáhl dvou vrcholů, které si pak už nikdy nezopakoval. Nejprve si zahrál v Poháru mistrů, poprvé ve čtvrtfinálovém mači v Dortmundu, o kterém ještě bude řeč. O pár týdnů později se stal i mistrem ligy.

Jenže ho všechno táhlo zpátky do Slavia. Hrával tam jeho otec, s basketballem tam začínala i jeho mladší sestra, později skvělá házenkářka (a manželka fotbalového halva sešíváných Bedřicha Tesaře).

František II. se vrátil do rodného hnízda. Na jaře 1965 nemalou mě-

rou pomohl Slavii zpátky na ligové výsluní. Když se rok s rokem sešel, usiloval s ním ještě v posledním ligovém kole o ligové vavříny. Hráli doma s bratislavským Interem, švagr Běda zahodil penaltu, podivně si vedl rozhodčí – zkrátka to skončilo 0:1 a titul byl v trapu. Bodík by byl zcela stačil...

GALAPŘEDSTAVENÍ V MARSEILLE

První pozvánku do národního mužstva dostal na podzim 1965. Na počátku prosince 1969 za něj nastoupil v rozhodujícím utkání s Maďary

o postup na mexické mistrovství světa. Hrál se na neutrální půdě Velodromu v Marseille. Ve 43. minutě se prodral s míčem do pokutového území a Kelemenovi nezbylo než ho ve vyložené šanci sestřelit. Penaltu vydřenou Veselým proměnil Andrej Kvašňák. V 57. minutě skóroval sám Franta; za jeho střelu ze šestnáctky pod břevno by se nemuseli stydět ani vyhlášení bombeři. A v 65. minutě jeho další průnik do velkého vápna zase zastavil jenom faul. Volný přímý kop si Adamce znamenal třetí gól. Do konce zápasu chybělo ještě pětadvacet minut,

ale v té chvíli už nebylo pochyb, že do Mexika poletí Čechoslováci. Nakonec to bylo 4:1; maďarský pokutový kop v druhé přidané minutě už znamenal jen drobnou kosmetickou úpravu skóre.

V té době už byl na světě i František III. A jeho táta válel dál. Roky mu přibývaly, ale rychlosti neubývalo. Gólů moc nedával. Ale gólových šancí klubovým i reprezentačním spoluhráčům připravil bezpočet! S míčem se nedokázal rozloučit. Fotbal hrál do slova až do své smrti. Jednoho rána mezi dvěma zápasy za starou gardu už se neprobudil...

DROBNÉ KLEPY

SLAVNÝ DEBUT NA ROTE ERDE

Když v prvním čtvrtfinále PMEZ v předjaří 1964 Borussia za pomoci zledovatělého terénu, s kterým si daleko víc věděla rady, vyklepla vojáky 4:0, trenér Vejvoda zpřeházal útok a zařadil do něj i Františka II. z juniorky. I na Rote Erde se žlutočerní ujali vedení, ale dál už si ani neškrtli a prohráli 1:3. Nový muž na pravém křídle Dukly patřil k těm, kteří se o to zasloužili nejvíc.

Dortmundské hlediště doslova uchvátí!

V JEDENAČTYŘICETI ZNOVU MEZI ELITU?

František II. pracoval u dřevařské firmy v rakouském Zwettlu a hrál tam III. ligu, když za ním přišel Arnošt Hložek, bývalý známý bratislavský bek a teď trenér kdysi slavné First Vienny: „Chceme zpátky do nejvyšší soutěže – pomůžes nám?“ Váhal. Přece jen už mám léta... Hložek trval na svém: „Viděl jsem tě

párkrát na hřišti. Oba víme, že by ti ten věk nikdo nehádal. Potřebuju tě!“ A tak šel, pomohl. Trenér mu po postupu nabídl i místo v prvoligové sestavě. Jenže v Praze se začali starat všelijací závistivci. Snad aby si v té Vídni moc nevydělali... Z návratu na velkou scénu nebylo nic. Bylo to v totalitní éře.

VESELÝ V SESTAVĚ MISTRŮ LIGY

Co nedokázal se Slavií jeho děda ani táta, podařilo se Františku III. –

roku 1996 byl členem kádru mistrů ligy, spoluhráčem takových borců, jako byli Karel Poborský, Vladimír Šmicer, Radek Bejbl... Ve Slavii začínal, jinde snad ani nemohl. Na vojně hrál v Chebu, později kopal za Bohemku; roku 1993 pomáhal Viktorce Žižkov zpátky mezi domácí elitu. K sešíváným se nejmladší z fotbalového rodu Veselých vrátil právě včas, aby stihl mistrovský titul. A moc nechybělo, byl by si zahrál i za národní mužstvo...

MLÁDEŽ

ROSTE V CHABRECH NOVÝ GERRARD?

TOMÁŠ CRANFORD MÁ VŠECHNY PŘEDPOKLADY, ABY TO VE FOTBALE DOTÁHL DALEKO

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV TOMÁŠE CRANFORDA

Zdobí ho výborná hra tělem, rychlost, důraz v osobních soubojích, zároveň dokáže konstruktivně založit útok a nebezpečně vypálit ze střední vzdálenosti. Nenašlo by se moc trenérů, kteří by TOMÁŠE CRANFORDA nechtěli ve svém týmu. Defenzivní záložník Dolních Chabř, jejichž je odchovancem, hraje už v patnácti letech za dorost a má našlápnuto ke slušné kariéře. Třeba to jednou mladík, jehož táta pochází ze Skotska, dotáhne tak daleko jako jeho vzory Steven Gerrard a Frank Lampard.

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

S fotbalem jsem začal, když mi bylo šest let. Fotbalové hřiště Chabř jsem měl kousek od domu, navíc spousta mých kamarádů fotbal hrála. Tak jsem si řekl, proč to taky nezkusit.

■ Důležité kroky v kariéře:

V mém fotbalovém rozvoji mi určitě hodně pomohlo to, že jsem kromě své kategorie hrával i za starší, což mi přineslo hodně zkušeností, bez kterých bych se v současnosti asi neobešel. Důležitý byl také příchod trenéra Petra Kloučka, se kterým se výsledky změnilly a začalo se vyhrávat.

■ Nejoblíbenější trenér:

Jürgen Klopp, Petr Klouček, Jan Škurek, David Hradil.

■ Fotbalový vzor:

Steven Gerrard, Frank Lampard.

■ Oblíbený klub:

Liverpool FC.

■ Neoblíbený klub:

Manchester United.

■ Poslední výsledek A-týmu mužů

Ďáblic v sezoně:

Výhra 4:0 nad Pragou.

■ Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:

Poslední zápas minulé sezony proti Přední Kopanině. Zápas jsme potřebovali vyhrát k celkovému vítězství v soutěži, ale už od začátku jsme prohrávali. V zápase se nám podařilo vyrovnat

a pár minut před koncem vstřelit vítězný gól. Utkání bylo náročné a vyhraně, ale nakonec jsme ho zvládli.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Finále Ligy mistrů 2005. Liverpool prohrával s týmem AC Milán 3:0 po prvním poločase. V druhém poločase dokázal, i díky Vladimíru Šmickovi, srovnat skóre a na penalty vyhrát.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Jáchym Červenka, Petr Valenta.

■ Sportovní cíl:

Nadále hrát za Chabry, co nejdéle to bude možné.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Rád bych se pohyboval v prostředí sportu (médií, management...).

Skotské předky Tomáš nezapře.

Obdivovatel Gerrarda v dresu Liverpoolu? To sedí!

Fotbalové celebrity je třeba lovit. S anglickým reprezentantem Johnem Stonesem...

OČIMA TRENÉRA

„Tomáš je hráč, který hraje za mateřský klub SK Dolní Chabry od malička. Je součástí našeho nejúspěšnějšího týmu, kterému se podařilo čtyřikrát za sebou vyhrát svoji soutěž. Tomáš v minulé sezoně hrál za tým starších žáků přebor a současně výrazně pomohl týmu dorostu k prvnímu místu v soutěži. V pražském přeboru patřil k nejrychlejším hráčům této soutěže. Ve hře vyniká zejména výbornou hrou tělem a důrazem v osobních soubojích. Určitě není lehké proti němu hrát. Tomáš je typický defenzivní štít, který však dokáže i konstruktivně založit rychlý protiútok a nebezpečně vystřelit ze střední vzdálenosti. Bude určitě zajímavé sledovat jeho kariéru dál. Má všechny předpoklady, aby u fotbalu vydržel co nejdéle a dál zdravě zlobil hráče soupeře. Takového hráče by si ve svém mužstvu určitě přál každý trenér.“

Jan Škurek, trenér starších žáků SK Dolní Chabry

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

Dřív jsem hrál závodně florbal, ale dal jsem přednost fotbalu.

■ Mimosportovní zájmy:

Trávení času s kamarády, knihy o fotbale a filmy.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Spánek.

■ Oblíbené jídlo:

Haggis (tradiční skotské jídlo – pozn. red.).

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Imagine Dragons, Bastille.

■ Prospěch ve škole:

Určitě by mohl být lepší, ale mně vyhovuje.

■ Počet přátel na Facebooku:

Cca 250.

ROZSTŘEL

SPARTA NEBO SLAVIA — **SLAVIA**

RONALDO NEBO MESSI — **ANI JEDNOHO NEMUSÍM**

ÚTOČIT NEBO BRÁNIT — **BRÁNIT**

BLONDÝNY NEBO BRUNETY — **BRUNETKY**

PREMIER LEAGUE NEBO BUNDESLIGA — **PREMIER LEAGUE**

Kluci se nám vyvíhli...

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 mm]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 mm]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 mm]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 mm]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 mm]

MLÁDEŽ

NOVÁ SEZONA, NOVÝ FORMÁT!

JAKÉ JSOU ZMĚNY V PROJEKTU NEBERTE NÁM NAŠI HRU?

TEXT: PFS FOTO: ARCHIV

Tři na tři bez brankáře, hřiště se čtyřmi brankami a žádné výsledky. Takové změny přinesl další ze série turnajů Neberte nám naši hru, který tentokrát hostilo hřiště SK Štěrboholy. Mladí fotbalisté a fotbalistky si tak mohli užívat čiré radosti ze hry a jejich rodiče oslavovat spoustu vstřelených gólů.

„Pro další z turnajů projektu Neberte nám naši hru jsme zvolili nový formát, který nabízí dětem větší volnost a učí je rozhodovat se pro to nejlepší herní řešení. Každý tým útočí na dvě branky a zároveň dvě branky brání, děti tak musejí správně využívat prostory na hřišti,“ představil v krátkosti nový formát a jeho smysl profesionální trenér mládeže PFS Milan Titěra. Díky zmíněné volnosti na turnaji padlo 436 gólů, o které se postarali hráči a hráčky 12 týmů z osmi pražských fotbalových klubů z kategorie U7, tedy ročníku narození 2009 a mladší. Vítězem se však stal každý, jelikož součástí nového modelu turnaje je i absence výsledků a vyhlašování po-

radí. Na závěr tedy každý z účastníků turnaje obdržel zlatou medaili. Tradičně se turnaje zúčastnil i promo tým projektu Neberte nám naši hru, jehož členové aktivně komunikovali zejména s rodiči o aspektech pozitivního rozvoje mladých sportovců. Turnaj tak otevřel podzimní část tohoto projektu a tento tým nyní budete moci potkat i na dalších turnajích fotbalové mládeže v Praze.

NOVINKY V NNNH

- hra 3 na 3 bez brankáře
- hřiště se čtyřmi brankami
- absence veřejných výsledků utkání či konečného pořadí

Turnaje se zúčastnily i spartánské dívky.

BYLA TO VÍCE HRA DĚTÍ!

„Pro turnaj projektu Neberte nám naši hru jsme zvolili nový formát hry a děti ročníku 2009 a mladší si tak mohly zkusit hru bez výrazné taktiky. Dítě se při hře na čtyři brány učí hledat volnou cestu k brance, učí se orientovat v prostoru a volit výhodnější řešení. Při hře padá spousta branek a každý z hráčů tak může prožít radost z gólu. Inspirovali jsme se zimními turnaji v Praze a také projektem Žijeme hrou, který vznikl na Moravě. V rámci tohoto projektu se konají různé turnaje malých forem. Nejmenší hrají na kruhovém hřišti se šesti brankami, děti kategorie U8 pak právě 3 proti 3 na 4 branky. Tento model je více vtáhne do hry, jsou často u míče, dávají hodně branek, přemýšlejí a přirozeně se učí. Nový formát by mohl vést k zamyšlení, jak stavět tréninkovou jednotku či jakou formou zvolit na trénincích. Tedy spíše v menším počtu hráčů, ale s více možnostmi řešení. Navíc absence výsledků hry dětí nikterak nezměnila - naopak chtěly v každém zápase dát co nejvíce gólů a na případný neúspěch rychle zapoměly. Byla to zase o něco více hra dětí, které si užívaly čistou radost ze hry. Je důležité, aby tento trend vnímali i trenéři a rodiče, kterým tak mohou být otevírána okénka směrem k výchově fotbalové mládeže, což plně koresponduje s posláním projektu Neberte nám naši hru.“

Otmar Mansour,
člen KM FAČR

O zajímavé momenty plné gólů nebyla nouze.

Z nového formátu Neberte nám naši hru byli nadšení všichni – děti, trenéři, rodiče i pořadatelé.

OHŁASY Z KLUBŮ

- 1) Jak hodnotíte turnaj, kterého jste se zúčastnili?
- 2) Jaký máte názor na herní systém, který byl prezentován?
- 3) Jaké jsou vaše připomínky či doporučení pro další pokračování tohoto projektu?

VIKTORIA ŽIŽKOV

1) Turnaj se nám líbil strašně moc a to samé můžeme říci za naše kluky a jejich rodiče. Nechybělo nic, měli jste tam maskota, stánek s propagačními materiály pro děti i rodiče. V šatně měli všichni kluci i něco malého ke svačině. Turnaj netrval při tolika zápasech dlouho a všechno bylo perfektně zorganizováno.

2) Je přímo ideální pro tak malé děti, které stejně nedokážou vnímat větší prostor a více hráčů. Každý zápas měl velké tempo a hezky se na to koukalo. I to, že se nemuselo rozehrávat od půlky, bych řekl, že bylo přínosem. Kluci byli neustále vtaženi do hry a neměli čas dělat kraviny.

3) Myslíme si, že projekt je perfektní, rodiče se můžou dočíst, jak se mají chovat při fotbalových zápasech, a podepisují kodex slušného chování. Super nápad. K tomu není co dodat!

SPARTA (DÍVKY)

1) Velmi pozitivně a rádi se dalších akcí zúčastníme.

2) Co se týče dvou branek na každé straně, tak upřímně našim holkám (začátečnice hrající cca 2 měsíce) chvíli trvalo, než to začaly chápat, ale jinak v pohodě. Co se týče hracího systému turnaje, tak byl taktéž v pohodě.

3) Určitě by to chtělo přesný rozpis zápasů a i nadstavby, aby rodiče věděli, kdy přesně končí, že bude nějaké vyhlášení, focení atd.

HÁJE

1) Turnaj hodnotíme určitě kladně. Děti se dobře bavily a je dobře, že se o komunikativním přístupu k dětem dozvěděli i rodiče, trenéři a celkově kluby, které tento přístup zrovna neprojektují.

2) Děti možná mohly být více vytížené více zápasy a méně střídáními.

3) Hrát s menším míčem. Bylo vidět, že děti o něj zakopávaly a překážel jim při kličkách. Dále bychom možná vynechali delegované rozhodčí, i když je pravda, že v očích dětí tím pádem turnaj získal větší prestiž a zajímavost.

TEMPO

1) Hodnotíme kladně, bylo hodně utkání, hodně gólů a minimální prostoje.

2) Pro hráče je přínosné časté zapojování do herních situací, časté vytváření situací 1 na 1, eliminace využití brankáře použitím dvou branek i plynulá hra.

3) Lépe bychom ohraničili hřiště kvůli plynulosti hry, pro malé fotbalisty bychom vymezili jakési vyjízďecí území po obdržení gólu, aby se nestávalo, že děti dostanou tři góly za sebou jen proto, že všechny stojí před brankou.

TRÉNINK

POHYBOVÉ A PRŮPRAVNÉ HRY

SERIÁL PROFESIONÁLNÍHO TRENÉRA MLÁDEŽE PFS MILANA TITÉRY O PŘÍPRAVĚ

FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Pohybové hry mají pevné místo v tréninkovém programu dětí. Tento termín v sobě zahrnuje významné složky, jako jsou kreativita, motivace, emocionálnost činnosti, které umožňují variabilní uplatnění jedince. S pohybovými hrami souvisí neustálé objevování, překvapování, radost, zvyšování pozornosti, tudíž neustálá aktivita. Odpovíme si na základní tři otázky, které se daného tématu týkají...

1. CO SE U DĚTÍ ROZVÍJÍ?

Pohybové hry rozvíjejí široké spektrum vlastností, schopností a dovedností hráčů. Bojové úsilí rozvíjí sílu vůle, rozhodnost, houževnatost a odvahu. Dodržování pravidel vede hráče ke spravedlnosti a čestnosti jednání. Pohotovost činnost vyžaduje stálou pozornost, soudnost, rychlost reagování, správnou orientaci v čase a prostoru atd. Hráči by měli během hry hledat způsoby řešení v souvislosti s cílem hry a následně je realizovat. Toto všechno jsou atributy, které jsou společné pro pohybové i sportovní hry. A právě tento fakt by měl nutit všechny trenéry, nejen mládežnické, k častějšímu využívání pohybových her v tréninkovém procesu.

2. JAKÉ JSOU POŽADAVKY NA TRENÉRA?

Trenér by měl zvládnout rychle a správně hru zorganizovat. Při rozdělování hráčů do skupin se snažit o to, aby skupiny byly stejné nejen početně, ale také výkonnostně a herně. Při vysvětlování a popisu pohybové hry by

se každý trenér měl držet určitého schématu:

- název
- role hráčů
- pozice
- průběh
- eventuální vítěz

Sdělit dětem jen pravidla hry, která také považujeme za velice důležitá, je málo. Trenér by neměl být pasivním článkem při realizaci pohybových her. Pokud

usoudí, že je to třeba, tak by měl povzbuzovat, motivovat, dbát na dodržování pravidel, zjednodušit nebo ztížit pravidla. Také vlastní pozorování hráčů má velký význam, neboť pohybové hry jsou výborným diagnostickým prostředkem. Trenér s jejich pomocí může hodnotit všeobecný fyzický a psychický rozvoj hráčů, stupeň vývoje jednotlivých pohybových schopností a dovedností, ale také vhodnost výběru dané pohybové hry.

3. JAKÉ AKTIVITY MŮŽEME ZAŘADIT?

Oblíbené a vhodné jsou různé honičky (snaha o to, aby děti nebyly vyřazeny z hry). Často jsou pohybové hry spojeny se zábavnými rychlostně-silo-

vými prvky – štafetami. Lze zařadit i soubojové hry zaměřené více na silový i obratnostní rozvoj. Do her můžeme využít celou řadu netradičních pomůcek – lana, malé míče, gymbaly, balanční pomůcky atd. Vedle pohybových her zařazujeme i „malé průpravné hry pro fotbal“, které tvoří mezistupeň mezi pohybovými hrami a průpravnými hrami (bližší popis v dalších odborných informacích). Děti řeší pohybové úkoly v prostoru, využívají hlavně koordinačních schopností a pracují s míčem. Tyto hry se částečně přibližují ději utkání a jsou významným prostředkem herního tréninku ve starší přípravce.

POHYBOVÁ HRA Č. 1

Věková kategorie:
U7–U12

Zaměření cvičení:
Orientace v prostoru, reakce na pokyn, vedení míče

Název cvičení:
Molekuly

Slovní popis:
Hráči se pohybují ve vymezeném prostoru 20 × 20 m a vedou míč. Mohou být rozděleni do dvou i více družstev různých barev i o nesterépném počtu. Na zvolání trenéra vytvářejí hráči 2, 3, 4 – a vícečlenné hloučky bez nebo s míčem. Hru lze ztížit tak, že vyžadujeme přesný počet jedné barvy v hloučku. Např. u dvou družstev zvolání: „Šest: tři bílí a tři červení!“ Hráči, kteří se nezačlení do vytvořených hloučků, provádějí posilovací či jiný cvik.

Varianty:
Můžeme zapojit i obratnost – hlouček musí vytvořit např. leh hlavou k sobě, sed nohama k sobě atd.

POHYBOVÁ HRA Č. 2

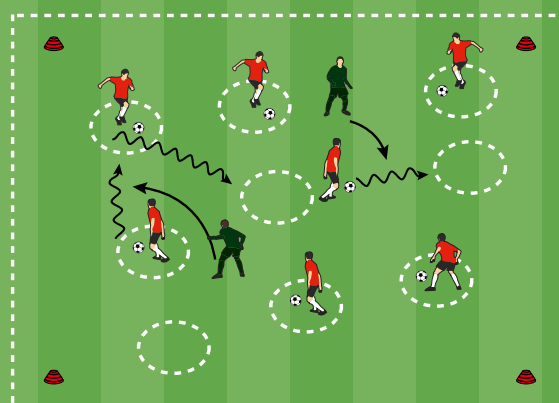
Věková kategorie:
U7–U12

Zaměření cvičení:
Samostatné rozhodování, výběr řešení, ovládání míče, odvaha riskovat

Název cvičení:
Přeběhy (dribling) na ostrovy

Slovní popis:
Hráči mají každý svůj ostrov, ze kterého se snaží přeběhnout na jiný, aniž by se jich dotkl obránce (popř. trenér).

Varianty:
Způsoby přeběhu – bez míče, dribling rukama, vedení míče nohou.
Soutěž: Kdo získá nejvíce ostrovů? Kdo získá jako první všechny ostrovy?

POHYBOVÁ HRA Č. 3

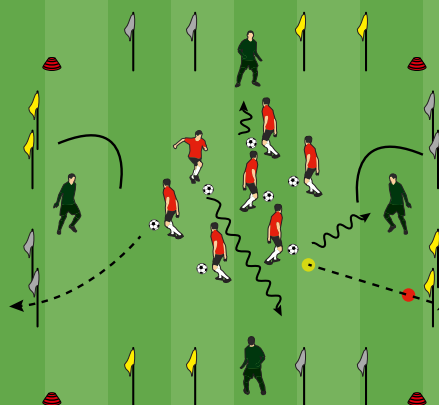
Věková kategorie:
U7–U12

Zaměření cvičení:
Rychlé rozhodování, klamavé pohyby, odvaha riskovat

Název cvičení:
Útěk z vězení

Slovní popis:
Hráči uvnitř se snaží dostat s míčem mimo vězení skrz nějakou bránu tak, aby se jich nedotkl trenér nebo obránce.

Varianty:
Bez míče, s míčem, hodit (přihrát nohou) do jedné a proběhnout druhou.

POHYBOVÁ HRA Č. 4

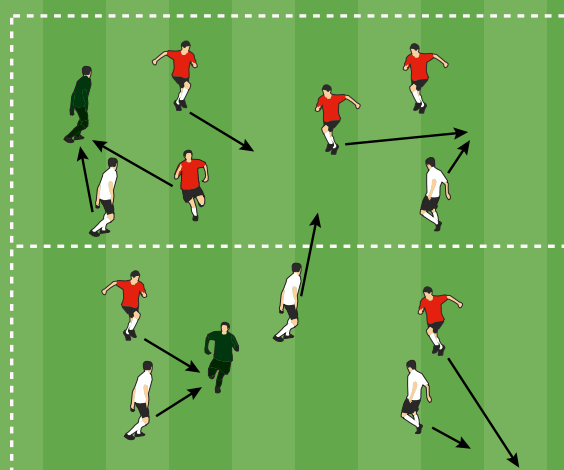
Věková kategorie:
U7–U12

Zaměření cvičení:
Rozvoj spolupráce, týmovosti, rychlost + klamavé pohyby, odvaha

Název cvičení:
Přeběhnutí soupeřovo území

Slovní popis:
Dvě mužstva o stejném počtu hráčů hrají ve vymezeném prostoru. Bod = pokud hráč přeběhne koncovou čáru na soupeřově polovině. Pokud je hráč chycen na soupeřově polovině, je zmražený a může se opět zapojit do hry poté, co se ho dotkne spoluhráč. Pokud je hráč na vlastní polovině, nemůže být soupeřem atakován.

Varianty:
Můžeme místo prostorů využít mini branek. Hráči mají vymezené jen 2–3 branky proti sobě.

Viktoriánští přemožitelé glasgowských Rangers: nahoře zleva Buryán, Klimpl, Mlejnský, Sabou, Chihuri a Píkl, dole Janoušek, Šmarda, Kučera, Stracený a M. Ščasný.

HISTORIE

PREMIÉRY V EVROPSKÝCH POHÁRECH

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU:
DO PMEZ PRVNÍ VYKROČILA DUKLA, DO PVP SPARTA

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Původně mělo právo první účasti našeho šampiona v Poháru mistrů evropských zemí patřit Spartě. Vyhrála ligu 1954 (v těch letech se po sovětském příkladu hrávala v obráceném gardu jaro - podzim). Když pak následujícího roku nedlouho předtím zrozená UEFA vypsalala zahajovací ročník velké klubové soutěže, která od samého začátku elektrizovala celý kontinent, jedna z pozvánek z Bernu zamířila i na Letnou.

Kdyby se tenkrát spartané směli rozhodnout sami, popadli by příležitost za pačesy. Jenže na to byli malí páni! Ostatně i pečlivě prokádrovaný Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport se musel „poradit“ na vyšších politických místech. Soudruzi z toho měli zamořovanou hlavu. Zúčastnit se, když Sovětský svaz zatím zůstává stranou? Bude moudřejší počkat, až co Moskva...

V Maďarsku a Polsku měli víc kuráže; v premiérovém ročníku soutěže hrály varšavská Gwardia a budapeštský Vörös Lobogo (tak se po nějaký čas

musel jmenovat starý známý MTK). Sparta mohla zatím jen závidět.

Rok poté byl i u nás udělen váhavý souhlas. Ligu 1955 však vyhrál bratislavský Slovan. Právo účasti v první repríze Poháru mistrů tak připadlo slovenské metropoli. Praha se dočkala až na podzim 1957 zásluhou Dukly.

PRUBÍŘSKÝ KÁMEN Z ALBIONU

Prvního ročníku se zúčastnilo šestnáct, druhého dvaadvacet, třetího už

čtyřicet týmů. Vojákům ze Strahova - Julisky se dočkali až o tři roky později - dal los v předkole PMEZ 1957-58 volno. Zato hned poté je čekal jeden z nejtěžších soupeřů, na které se tu dalo narazit: Manchester United!

Pražané se na obávaném Old Traffordu drželi statečně až do nedorozumění v obraně, které prolomilo do té chvíle bezgólový stav. Nakonec podlehl 0:3. Vyhledky na postup, už před utkáním spíše teoretické, byly teď už jen pranepatrné. Nesporným úspěchem, celá Praha to tak cítila, bylo však už samotné vítězství v odvetě. Jediný gól toho dne zařídil Milan Dvořák jednou z tvrdých dalekonosných střel, které mu v té době už zjednávaly i mezinárodní respekt.

Kdo ví, kam až by to byli Rudí ďáblové z Manchesteru dotáhli. Ve čtvrtfinále vyřadili bělehradskou Crvenou zvezdu. Cestou domů však jejich letadlo havarovalo při mezipřistání v Mnichově. Osm hráčů nepřežilo - mezi nimi i Duncan Edwards, do té doby označovaný za nejlepšího poválečného juniora ostrovního království. Ani řada dalších borců nevyvázla bez vážného zranění. To potkalo i tvůrce týmu Matta Busbyho.

Jako všechny přední ostrovní kluby, také United měl víc než tři desítky tvrdě trénovaných profesionálů. Hromadný úbytek špičkové kvality však nelze nahradit naráz. V domácím semifinále vybrakovaný tým vydřel těsnou výhru nad AC Milánem, ale na italské půdě mu podlehl čtyřgólovým rozdílem.

Ve zlatých letech Bohemky padl v Ďolíčku i amsterdamský Ajax. Na snímku z vítězného mače střelil hlavou Petr Janečka; z Klokanů přihlížejí Tibor Mičinec, Zdeněk Prokeš a Jiří Sloup.

V té chvíli ještě Pavel Dyba, Ivan Mráz a Andrej Kvašňák mohli věřit, že darované prasátko přinese rudým proti Klavím z West Hamu štěstí.

Dukla z času svých prvních zápasů v Poháru mistrů evropských zemí: zleva Novák, Pluskal, Čadek, I. Urban, Borovička a Šafránek, před nimi M. Urban, Pavlis, Dobai, Pones a Ječný.

V pražské premiéře PMEZ bojuje o míč Jiří Čadek s velkou nadějí anglického fotbalu, jedenadvacetiletým Duncanem Edwardsem, kterému však už zbývalo jen čtvrt roku života...

Slavia 1996: zleva sedí Stejskal, Poborský, Veselý III., trenéři Cipro a Pešice, Suchopárek, Novotný a Blažek, nad nimi z hráčů Křišťofík, Vágner, Bejbl, Šmicer a Hunaľ, nahoře L. Jarolím, Jirásek, Kozel, Hyský, Šmejkal, Lerch, Pěnička a Vávra.

Když roku 1968 „Busby-babies“ Pohár mistrů konečně zvedli nad hlavy, ze srdce jim to přál celý fotbalový svět! Dukla si jako první z pražských týmů mohla zahrát i v tehdejší evropské „poháru číslo 2“, o který se potýkali vítězové národních pohárových soutěží. Jako vítěz premiérového Československého poháru z roku 1961 a zároveň mistr ligy v něm ale postoupila své právo poraženým finalistům ze Žiliny. V následujících dvou letech patřila domácí pohárová trofej Bratislavě. A tak zatímco Dukla byla v těch letech pravidelným účastníkem PMEZ, prvními pražskými uchazeči o PVP se stali roku 1964 spartané.

PRASÁTKO PRO ŠTĚSTÍ?

Na Kypru se střílelo a tekla krev. Proto Anorthosis Famagusta na-

bídl Letenským, že sehraje oba zápasy na české půdě. Nikterak v nich nezlobil, ani neměl čím. V Praze prohrál 0:10; diváky vzrušila jen přestřelka kanonýrů Ivana Mráze a Václava Maška, kterou prvně jmenovaný vyhrál 5:3. Rudí se nabažili, plzeňská odvěta skončila „jen“ 6:0. A to v obou zápasech ještě nehrál Kvašňák, postižený infekční žloutenkou. Chyběl předtím už ve Středoevropském poháru, v němž Sparta vyřadila MTK, Bolognu a ve finále bratislavský Slovan; ve středu útoku to za Andreje vzal Tadeáš Kraus.

Kdysi velice ctěnou středoevropskou trofej tehdy rudí získali potřetí v historii – devatenáct let po druhém triumfu. Jenže v PVP je po cvičné střelnici proti Kypranům čekaly bitvy

s londýnským West Ham United. Ten už čtvrt roku nepoznal hořkost porážky a z posledních šestnácti ligových zápasů čtrnáct vyhrál!

Sparta už zase s Kvašňákem se na jeho trávníku držela nad očekávání. Až po hodině hry dostala první gól. A potom bohužel ještě jeden. Strahovskou odvetu otevřel nezvyklý ceremoniál: kterési zemědělské družstvo obdarovalo rudé selátkem pro štěstí. Toho dne to však vůbec nefungovalo. Sparta útočila a útočila, ale ne a ne dát gól. V jedné ze vzácných situací, kdy se míč dostal od anglické branky až k půlící čáře, byl stoper Jiří Tichý bezpečně první u nazdařbůh odkopnutého míče, jenomže protřelý Byrne ho strhl za ruku k zemi a pak už šel sám na branku. Antonín Kramerius mu pá-

dem pod nohy pohromu málem odvrátil, ale míč do sítě dopravil dobíhající Seasons.

Faul na Tichého zřetelně viděly tisíce očí, nepřehlédli ho ani autor těchto řádek, ale neviděl jej bulharský sudí Dinov. A míra neštěstí byla dovršena, když pak Mráz neproměnil penaltu! Spartané nakonec přece jen vyrovnali, dokonce dali vítězný gól na 2:1 (na rohy vyhráli 9:2), ale co to už bylo platné?

V následujícím roce si poprvé zahráli i PMEZ. Když ve čtvrtfinále vyřídili Partizan 4:1, kdekdo je už viděl v rozhodujícím souboji o pohár. Bělehradská odvěta však skončila 0:5. I to se může stát. Jenže matný výkon rudých byl provázen podezřelými okolnostmi, které se dodnes nepodařilo objasnit. I sport má své detektivky...

DOBOVÉ STRÍPKY

HRST ÚDAJŮ ZE STRAHOVSKÉ PREMIÉRY

První zápas PMEZ, který kdy viděla Praha, se hrál ve středu 4. prosince 1957 před 30 000 diváky na Strahově. Dukla pod taktovkou Karla Kolského s ohledem na červené dresy Dáblů z Old Traffordu celá v bílém (tehdy ještě domácí ve volbě dresů ustupovali hostům) nastoupila ve složení Pavlis – Ječný, Čadek, Novák – Pluskal, Masopust – Vacenovský, Dvořák, Borovička, Šafránek, M. Urban. Utkání řídil rozhodčí Treichel ze SRN.

A CO VRŠOVICE A ŽIŽKOV?

Stran účasti v evropských pohárech si oba vršovické kluby nemají co vyčítat. Nejprestižnější evropskou trofej si zahrály každý jednou, Bohemka v sezoně 1983-84 ještě PMEZ, Slavia o třináct let později už Ligu mistrů, ale nedařilo se jednomu ani druhým. Zato byly oba úspěšnější vždy v roce svého ligového prvenství v Poháru UEFA; zelenobílí na jaře 1983 a červenobílí se roku 1996 probili až do semifinále, kde Klokani nepřehli přes Anderlecht a sešlvaní si vylámali zuby na francouzském mužstvu Girondins Bordeaux. Evropskou soutěžní premiéru však prožil tým z Edenu už roku 1967 ve

Veletřním poháru a mužstvo z Ďolíčku o osm let později v Poháru UEFA.

Patero pražských želízek v evropských výhních zkompletovala roku 1994 v PVP Viktoria Žižkov. Na počátku našeho století zkusila štěstí i v Poháru UEFA. Napoprvé ji vyřadila londýnská Chelsea, ale na podzim 2002 senzačně přešla přes Glasgow Rangers. Na Strahově vyhrála 2:0, ale ještě více překvapila v obávaném glasgowském kotli. V devadesáti minutách tam stejným skóre vyhráli domácí. V prodloužení zvýšili na 3:0, ale Žižkované nepřestali bojovat a gól Marcela Ličky ve 101. minutě jim zajistil postup!

OD GLASGOWA KE ŠTĚCHOVICŮM

Shodou okolností téhož dne, kdy autor psal o husarském kousku Viktorky ve Skotsku, současný tým žižkovského klubu v utkání ČFL podlehl na vlastním hřišti mužstvu Štěchovic 1:2. V aktuální tabulce soutěže mu po té neděli patřilo až 12. místo a v souhrnném pořadí všech pražských ligových týmů sedmá pozice. Poslední... Věru smutné vysvědčení pro jeden z neúspěšnějších klubů české fotbalové historie. A tak Viktorce popřejme, aby se brzy vrátila tam, kam svými tradicemi patří!

KLUB

SLIVENECKÁ KLIDNÁ SÍLA

TRADIČNÍ KLUB Z PRAHY 5 SE UŽ DVAADVACET LET DRŽÍ V I. A TŘÍDĚ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Na postup do přeboru netlačí, stejně tak ale nehodlají spadnout o soutěž níž. SLIVENCI zkrátka plně vyhovuje I. A třída. Ostatně není divu, když je v ní jako doma, vždyť se tu hraje nepřetržitě už 22 let! A v klubu z jihozápadu Prahy jsou s tímto současným, resp. dlouhodobým postavením spokojeni. Funguje práce s mládeží, kooperace s místním úřadem, oddíl má stabilní vedení... S trochou nadsázky se dá říct, že mottem TJ AFK Slivenec by mohl být slogan: Klidná síla.

Slivenecký fotbalový klub založila parta nadšenců v červenci 1924. Oddíl postupně rostl a v roce 1938 se dočkal velké pocty. Obec, která tehdy ještě nebyla součástí Prahy, totiž jmenovala svým čestným občanem legendárního fotbalistu Pepiho Bicana, který tu při té příležitosti sjednal přátelák jeho Slavie se zdejšími mančafem.

Na sliveneckém hřišti se tehdy kromě nejúspěšnějšího kanonýra světové fotbalové historie proháněla i další esa, např. František Plánička, Rudolf Vytlačil či Vlastimil Kopecký. Není

divu, že sešívání před úctyhodnou návštěvou tří tisíc diváků roznesli domácí 13:1 – i když tenkrát o výsledek samozřejmě nešlo.

PŘEBOR NENÍ NA POŘADU DNE

Slivenec přečkal válečná příkoří, založil mládež a dočkal se nového hřiště. Největší úspěch pak přišel v roce 1979, kdy „A“ mužstvo poprvé v historii vykopalo A třídu. A u tohoto slavného postupu byl jako hráč i současný předseda Karel Bachroň. „Během tří let jsme tehdy postoupili

z druhé třídy až do áčka, tehdy jsme měli stabilizovaný tým, dařilo se nám,“ vzpomíná.

Slivenci jako by byla I. A třída souzena. V 80. letech z ní sice na tři sezony vypadl, ale rychle se vrátil. A v ročníku 1992–93 pro změnu bojoval o přebor, ale přímý souboj o postup s Libuší před bezmála tisícovkou diváků domácím nevyšel. „Je pravda, že žádné velké vzestupy a pády u nás nejsou. A třída je asi největším úspě-

chem klubu, tedy samozřejmě když nepočítáme období z první poloviny dvacátého století. Tehdy hrál mančaft dost vysoko, byl ve Středočeské župě,“ upozorňuje předseda.

Dlouhodobý pobyt v I. A třídě Slivenci vyhovuje, na postup do vyšších pater vedení netlačí. „Jsme rádi, že ji hrajeme, je to tady taková tradice. Spadnout bychom určitě nechtěli, ale kdyby se naskytla šance dostat se do přeboru, tak bychom jí určitě neopo-

TJ AFK SLIVENEC

Rok založení: 1924

Vývoj názvu klubu: SK Slivenec, Sokol Slivenec, AFK Slivenec, TJ AFK Slivenec

Úspěchy: dlouhodobá účast v I. A třídě

Současnost: I. A třída, skupina B

Počet týmů: dva týmy mužů („A“ – I. A třída – skupina B, „B“ – II. třída, skupina A), starší dorost, mladší žáci, mladší příprava

Poctivá dřina = základ úspěchu

Je jasné, jaké barvy Slivenec vyznává.

SOUPEŘE DEPTALY VYBĚHANÉ CESTIČKY

Ještě před pár týdny probíhaly v areálu Slivence intenzivní práce, procházel totiž rekonstrukcí. Budova se zázemím a kabinami dostala novou střechu, okna, udělaly se i nové sprchy a odpady, vyrostla nová příjezdová cesta. Teď už je hotovo, interiéry září novotou a celý areál, v němž kromě hlavního hřiště leží i plac s umělou trávou, působí reprezentativně.

Přestože rekonstrukce skončily nedávno, vedení by se rádo dočkalo ještě větších kabin pro mládež. „Jsou malé, přece jen byla tato budova postavena před nějakými devadesáti lety, takže dnešním požadavkům už logicky nemůže tolik odpovídat,“ vysvětluje předseda Karel Bachroň. „Ale teď se tu dostavěla nová školka, u níž má vyrůst tělocvična. Máme příslibeno, že bychom tam mohli nějakou kabinu pro mládež využívat. Uvidíme, jak to dopadne.“ Slivenec hraje na současné adrese v podstatě už od dob, kdy byl klub založen. „Samozejmě docházelo k dílčím změnám a úpravám, s hřištěm se trochu šouvalo, měnil se povrch, vyrostla tu umělka, ale k žádným zásadním přesunům nedocházelo,“ líčí předseda. Zmíněná plocha s umělou trávou tu stojí teprve třetím rokem a s její výstavbou klubu pomohl grant od úřadu. „Nejen s umělkou, spolupráce s úřadem funguje bezvadně. Když jsme třeba před lety požádali, jestli by nám pomohli s vy-

budováním nové travnaté plochy se zavlažováním, protože staré hřiště už bylo hrbolaté a dmovaté, tak nám vyšli vstříc a zafinancovali to. To nám strašně moc pomohlo,“ pochvaluje si.

Zatímco hřiště s umělou trávou vyrostlo ve Slivenci nedávno, na tom hlavním je solidní tráva už od sedmdesátých let. „Určitě už nějakých čtyřicet roků. Je to přírodní hřiště, není nijak uměle vysazované, takže se samo o sobě skvěle vzpamatovává, dobře saje,“ vysvětluje Karel Bachroň. „Ale dřív samozřejmě nebyla tráva na takové úrovni jako dnes. Plocha byla vyšlapaná, tráva nebyla všude. Teď děláme každé dva roky rekultivaci, takže je v dobré kondici.“

Co se návštěv týče, odpovídají I. A třídě. „Takových padesát diváků dorazí vždy. Ale záleží na tom, jaký přijede soupeř. Když jsme loni hráli se Zbraslaví, která byla první a šla na postup do přeboru, tak dorazilo sto osmdesát lidí. Letos nás asi čeká něco podobného

STADION TJ AFK SLIVENEC

Název: Stadion TJ AFK Slivenec

Adresa: U Sportoviště 54, Praha 5-Slivenec, 154 00

Dopravní spojení: minutu pěšky od autobusové zastávky K Holný (linky 120 a 230)

Počet hřišť v areálu: jedno travnaté, jedno s umělou trávou

třeba s Radotínem nebo Zlíchovem, ta naše malá derby diváky zkrátka lákají,“ usmívá se šéf.

Slivenecké hřiště nemá na první pohled žádné výrazné specifikum, ale když se zadíváte na kopeček za jednou z branek, všimnete si několika náznaků vyšlapaných cestiček. „Jsou to dráhy od běhání

Dřív tam kluci při tréninku sprintovali, což soupeře celkem deptalo. Říkali si: Oni tu běhají kopečky, ti budou mít drsné tréninky a dobrou fyziku,“ směje se Karel Bachroň. „Ale teď už většina z těch cestiček zarostla, dnes už je příprava přece jen jiná, kluci tam běhávají jen v zimě nebo zkraje letní přípravy,“ objasňuje. ■

vrhli. Ale jsme spíš takový rodinný klub a rozhodně nechceme jít cestou, že si budeme hrát na profesionály a rvát do fotbalu peníze, jen abychom si zahráli přebor,“ objasňuje Karel Bachroň.

Téma přeboru zkrátka ve Slivenci není na pořadu dne. „Vývíjet tlak na hráče by nemělo logiku. Těch kluků tu není moc, navíc většina z nich jsou soukromníci, takže mají nabitý program a jsou rádi, když se sem dostanou jednou týdně na trénink a jednou na zápas. Tak jak to je teď, nám úplně vyhovuje.“

Podobně stabilní jako účast Slivence v I. A třídě je i vedení klubu. „Struktura se moc nemění, funkcionáři tady většinou vydrží dlouho. Stávající výbor, tedy já jako předseda, místopředseda Jiří Růžička a ekonom Michal Starec,

jste převzali klub v lednu 2007 a do teď fungujeme beze změn. Jedině pan Košář, který dělal sekretáře, už tu funkci nevykonává, odešel do důchodu,“ sumíruje Karel Bachroň.

POMEJE DOHODIL KAMENÁK

Zatímco v mnoha pražských klubech si až v posledních letech uvědomují, že základem je mládež, ve Slivenci se na práci s nejmenšími soustředí od nepaměti. „Už v dobách, kdy jsem tu hrál za žáky, se tady mládeži hodně věnovali. Jen s tím rozdílem, že tak, jak je to rozsortované dnes, tedy příprava, mladší žáci, starší žáci atd., to dříve nefungovalo. Bylo jen jedno mužstvo, takže třeba šestiletý kluk hrál proti patnáctiletému,“ usmívá se šéf.

Co se financování týče, funguje to ve Slivenci podobně jako ve většině ostatních klubů. „Základem jsou samozřejmě členské příspěvky,“ pokyvuje předseda. „Podstatné je také angažování místního úřadu, na který můžu pět jen chválu. Nebyť grantů, které od něj dostáváme, tak bychom asi nemohli moc fungovat. A pomáhají nám i granty od městské části a Pražského fotbalového svazu.“

TJ AFK Slivenec sice není proslulou líhní nejlepších českých fotbalistů, i jím však prošlo několik zajímavých osobností. „Hrával za nás pan Antonín Holeček, který později kopal první ligu za Bohemians. Potom, na konci sedmdesátých let, se sem vrátil a dost nám pomohl v těch zmíněných postupech,“ vzpomíná předseda. „A naše áčko mo-

mentálně trénuje Michal Starec, který byl ve Spartě a hrál ligu na Žižkově,“ dodává.

Sliveneckou zajímavostí je určitě fakt, že místní areál se objevil ve filmu - před deseti lety se tu totiž točil třetí díl Kameňáku. Natáčení oblíbené lidové komedie dohodl její producent Jiří Pomeje. „Ve Slivenci totiž v té době bydlel, chodil koukat na zápasy, kamarádil s několika sliveneckými kluky a asi se mu to tady zalíbilo. Navíc to filmaři měli z Barrandova blízko, což jim také vyhovovalo,“ líčí předseda.

„Určitě nám pomohl se trochu zviditelnit, ale že by sem po natáčení chodili turisté a fotili si hřiště, to ne. V Kameňáku si zahráli i někteří naši hráči, takže hlavně oni byli spokojení,“ usmívá se předseda. ■

Mládež? Rozhodně ano!

CIVIL

PŘEDSEDOU I SLÁVISTOU JSEM Z TRUCU

JOSEF TIPTA PROVOZUJE V AREÁLU DOLNÍCH MĚCHOLUP UBYTOVNU

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Profesní, fotbalový a osobní život JOSEFA TIPTY jsou úzce propojené. Rodák z jižních Čech je už přes dvacet let předsedou Dolních Měcholup, kde zároveň provozuje ubytovnu. Chlapík, jehož velkým koníčkem je Slavia, které odmala fandí, tak v tamním útulném klubovém areálu tráví až patnáct hodin denně. A zažil tu, zejména díky osazenstvu ubytovny, které tvoří dělníci, mnohdy dost bizarní příhody.

Fotbal sám nikdy pořádně nehrál, dostal se k němu až poté, co se mu začali věnovat jeho dva synové. A pustil se do něj, jak sám říká, z trucu: „Mojí kluci hráli na Bohemce, odkud je v nějakých sedmi letech vyhodili. To mě hrozně naštválo, protože tam byli mnohem horší fotbalisti. Třeba syn Antonína Panenky, který byl jasně nejhorší ze všech, ale drželi si ho tam,“ vzpomíná Josef Tipta, který syny záhy přihlásil do Měcholup, kam se v roce 1984 přestěhoval z Bohnic. „Zároveň jsem se zeptal, jestli můžu dělat trenéra. Oni byli rádi a já u toho

už zůstal. Vedl jsem je od záčků přes všechny kategorie až do dospělých,“ popisuje muž, který se v Měcholupch postupně stal nejen předsedou, ale i správcem a pokladníkem.

VYDRŽÍ DO KONCE ROKU

Právě na dobu, kdy byl trenérem mládeže, vzpomíná Josef Tipta nejraději. „S klukama jsme jezdili po turnajích, do Dánska, do Německa, pořádali jsme i mezinárodní turnaje u nás. Nebo jsme se třeba v zimě sebrali a jeli k nám na chalupu do jižních Čech. Tehdy ještě žil můj táta, který dělal řezníka. Za-

bil prase, které jsme celý týden jedli, chodili jsme na led a dělali kraviny,“ usmívá se.

Teď už ho ale práce ve fotbale tolik nenaplnuje. „Dřív to bývalo o skvělé partě, fungovaly dobré mezilidské vztahy. Dneska je pro každého hlavní jeho ego, případně peníze,“ myslí si muž, který si už dlouho pohrává s myšlenkou, že by s předsedováním, ale i provozováním ubytovny seknul. „Popravdě toho mám plné zuby, už jsem měl několikrát zaječí úmysly.“

Jenže problém je v tom, že se zatím neobjevil člověk, který by ho nahradil. „Kdyby se našel někdo, kdo to bude dělat za stejných podmínek jako já, tak mu to rád přenechám. Třeba alespoň na rok, na zkoušku. Byli tu asi čtyři zájemci, ale žádný už se pak neozval,“ líčí. „Každý by chtěl spoustu peněz, jenže já z fotbalu ne-

beru ani korunu a ani ta ubytovna není žádné terno.“

Alespoň do konce roku ale předsedou zůstane. „V listopadu se bude konat schůze, na které bych tu funkci chtěl položit. Už na to nemám energii, nerozumím počítačům, navíc mám nějaké zdravotní problémy. Ale končit jsem chtěl už několikrát a nikdy to nedopadlo. Uvidím, co bude.“

KUDLA A SAMOPALY

A alespoň do konce roku zůstane Josef Tipta také „šéfem“ měcholupské ubytovny, která patří místnímu SK. „Na konci roku mi končí smlouva, ale přemlouvají mě, abych u toho ještě dva roky zůstal. Uvidím, jak to dopadne. Jsem tady spokojen, mám tu klid a vlastně jsem sám sobě šéfem. Ale zároveň přemýšlím, že už bych toho také nechal, přináší to hlavně starosti,“ vysvětluje. ➔

Josef Tipta v osudovém areálu...

Jeho srdce bije pro Slavii.

Pro Dolní Měcholupy dýchá a k tomu dělá úplně vše.

K profesi vedoucího ubytovny se dostal v době, kdy trénoval mládež. „Přede mnou tu byl nějaký pán, který neplatil nájem, takže ho vyhodili. Tak jsem si to vzal já, měl jsem o to zájem a dostal jsem důvěru,“ prozrazuje s tím, že na starosti tu má prakticky vše – podobně jako v klubu z pozic předsedy a správce. A vzhledem k tomu, že zařízení je určeno výhradně dělníkům, většinou zahraničním, tu zažívá úsměvné i krušné chvíle. „Teď už tolik ne, ale ze začátku tu bylo tak osmdesát procent Ukrajinců. A to se děly věci. Jednou tu jeden druhému vrazil kvůli dluhům kudlu do břicha, naštěstí to přežil,“ popisuje.

Jindy jsem třeba přišel na pokoj a tam byly po celé místnosti rozebrané samopaly. Tak jsem zase zavřel a odešel, jako bych nic neviděl. Nebo když se

perou ženské, to je estráda,“ chechtá se chlapík, který se díky své dobrosděčné povaze stal i jakýmsi ochráncem svých nájemníků.

„Byli to slušní kluci, pracovali, nechlastali a peníze vozili domů na Ukrajinu. Přišli za mnou, že vždycky, když jedou domů, tak je na Florenci přepadnou jiní Ukrajinci a oberou je. Tak jsem jim nabídl, že je tam odvezu. Naložil jsem je, dovezl přímo před autobus a oni do něj rovnou z auta naskočili,“ líčí. „Děti mně nadávaly, říkaly: tati, ty si zahráváš, co když si na tebe počkají a něco ti udělají? Potom jsem uznal, že asi mají pravdu a ty dělníky už vozil jen k zadnímu vchodu.“

VRÁTÍ SE DO EDENU?

V situacích, kdy musí řešit konflikty s nájemníky, limituje Josefa Tiptu

jeho povaha – nedokáže totiž problémové klienty vyhodit. „Jsem moc hodnej. Nebo spíš blbej. Zkrátka neumím říct seber se a vypadni. Nejsem schopný ani zavolat na ně policajty, se kterými jsem přitom dohodnutý, že jakmile se ozvu, přijedou a člověka, který dělá bordel, si odvezou na služebnu,“ přiznává.

Josef Tipta je velký slávista. A stal se jím, podobně jako trenérem a předsedou, z trucu. „Jsem z vesnice a nejbližší školu jsme měli jedenáct kilometrů. Do ní jsme jezdili každý den ráno už v půl sedmé a pamatuju si, jak celý autobus fandil Spartě. Někdy ve třinácti letech jsem tak z trucu začal fandit Slavii a už mi to zůstalo,“ směje se.

Na domácí zápasy „sešíváných“ do Edenu pravidelně chodil, teď už však fandí jen u televize. „Perma-

mentku jsem zahodil po druhé mistrovské sezoně, kdy strašně zdražili vstupenky. Vedení tenkrát řeklo: My jsme mistři a my si budeme určovat, kolik budou vstupenky stát,“ kroutí hlavou. „Chtěl jsem potom ještě jít na nějaký pohárový zápas, ale lístky stály pět set korun. To mi přijde šílené.“

Na tribunu se však Josef Tipta přece jen ještě možná vrátí. „Začínám o tom uvažovat, protože jsem slyšel, že mají akci, že si jeden lístek koupíte a druhý máte zadarmo. Když to bude zase přístupné pro normální lidi, asi bych s vnoučaty chodil,“ připouští.

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

JOSEF TIPTA

Věk: 63

Klub: SK Dolní Měcholupy

Post: předseda

Ten traktor už něco zažil... Podobně jako Josef ve své práci.

VĚRNÍ FANOUŠCI

PŘEDNÍ KOPANINA VEDE PŘEBOR, A TAK JE O JEJÍ ZÁPASY ZÁJEM I NA HŘIŠTÍCH SOUPEŘŮ. FAKT, ŽE TROCHU PŘITUHLO, NEODRADIL OD NÁVŠTĚVY MANŽELKU TOMÁŠE BLÁHY ANI MASKOTA KLUBU.

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: NA ZLIČÍNĚ BĚHEM UTKÁNÍ PŘEBORU S PŘEDNÍ KOPANINOU

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ